

ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูติรัตน์ จันทร์เชื้อ

คค.ม (หลักสูตรและการสอน)

ทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ปีการศึกษา 2542

หัวข้อวิจัย	ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา
ชื่อผู้วิจัย	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิมณุ โลก นาง ชุลีรัตน์ จันทร์เชื้อ
โปรแกรมวิชา	ஆட்டாக்ரமத்தின்தீவா
คณะ	วิทยาการจัดการ
สถาบัน	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิมณุ โลก
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิมณุ โลก จำแนกตามเพศ ชั้นปีและโปรแกรมวิชา ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาโควตาจำนวน 204 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List) และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด นำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของนิวแมนคูล (Newman Keuls)

การศึกษาปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาโควตาประสบปัญหาโดยรวมที่ระดับน้อย ซึ่งได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการเรียน
2. ปัญหาการปรับตัวแยกตามเพศ พบร่วมนักศึกษาโควตาเพศชายและนักศึกษาโควตาเพศหญิง มีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาโควตาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. กลุ่มนักศึกษาโควตาที่เลือกรายน์โปรแกรมวิชาที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวต่าง
กันในด้านการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากสถานบันราชภัฏพิบูล
สงคราม พิษณุโลก ที่ให้ความอนุเคราะห์งบนประมาณในการทำวิจัยอีกทั้งได้รับคำแนะนำจาก
ผศ. เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ และผศ. วัฒนา ศศิวิมล ทั้งในรูปของคำปรึกษาโดยตรง
จากเอกสารจากสำนักส่งเสริมรวมถึงนักศึกษาโควตาทั้ง 204 คน ที่ให้ความร่วมมือในการ
ตอบแบบสอบถามอย่างจริงใจ และตรงไปตรงมาด้วยความตั้งใจ

นอกจากนี้แล้วขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักวิจัย รศ.ดร. นงคราญ กาญจนประเสริฐ
ที่อำนวยความสะดวกทุกด้านเพื่อให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง รวมถึงท่านที่อยู่เบื้องหลัง
โดยให้กำลังใจ ช่วยแก้ไขปรับปรุง ตลอดจนที่ ฯ น้อง ฯ และเพื่อน ฯ ทุกคน

คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยฉบับนี้ ขออนุให้แก่สถานบันราชภัฏพิบูลสงคราม
พิษณุโลก

ชุดรีตัน จันทร์เชื้อ

15 มีนาคม 2543

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(6)

บทที่

1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมุติฐานในการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	6
2.2 ผลของระบบการสอบคัดเลือกร่วม	8
2.3 หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา	10
2.4 ระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23

	หน้า
3. วิธีค่าเนินการวิจัย	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.3 การเก็บรวมรวมข้อมูล	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	43
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม	44
4.2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	52
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	67
5.1 สรุปผลการวิจัย	68
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	73
5.3 ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	87
ประวัติผู้วิจัย	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	45
2. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี	45
3. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม โปรแกรมวิชา	46
4. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอายุ	47
5. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ภูมิลำเนา	48
6. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอาชีพของบิดา	49
7. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอาชีพของมารดา	49
8. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามรายได้ของครอบครัว	50
9. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามระดับการศึกษาของบิดา	50

ตารางที่	หน้า
10. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	51
11. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดา – มารดา	51
12. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยของนักศึกษา	52
13. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัว ในแต่ละด้านของนักศึกษาโควตา	53
14. แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวของ นักศึกษาโควตาที่มีปัญหา	54
15. ปัญหาการปรับตัวรายข้อของนักศึกษาโควตา ที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป	55
16. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า “ออฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา โควตาเพศชายกับเพศหญิง	58
17. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “ออฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา แยกตามชั้นปี	60

ตารางที่		หน้า
18. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “อฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา แยกตามโปรแกรมวิชา.....	63	
19. การวิเคราะห์พหุคูณโดยวิธี SNK.....	65	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันราชภัฏบีบูลสังคม พิษณุโลก ได้จัดตั้ง โครงการนักศึกษาโครงการขึ้นเพื่อส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนดีและผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านของจังหวัดต่าง ๆ ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัด พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร นครสวรรค์ ตาก แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ และกำแพงเพชร ตามเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาโครงการของสถาบัน เพื่อให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างทั่วถึง

สถาบันราชภัฏพิบูลสังคม พิษณุโลก เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อออกไปทำงานรับใช้สังคม และประเทศชาติ นอกจากภาระกิจหลักของสถาบันที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนซึ่ง ได้แก่ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงแก่นักศึกษา ทั่วจังหวัด การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมรวมถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินการรัฐประหารและจัดตั้งสถาบันยังมุ่งเน้นและมีความพยายามให้การสนับสนุน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาในสถาบันเป็นบุคคลที่ถึงพร้อมซึ่งความรู้ ความสามารถ ความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีความเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมทั้งการใช้ชีวิตในสถาบันอย่างมีความสุขและปฏิบัติด้วยความดี ลักษณะสมตามที่ถูกที่ควรแต่เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏมีสภาพที่แตกต่างจากสภาพของการศึกษาในโรงเรียนมัธยม นักศึกษาต้องพึ่งตนเอง จัดการและดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง เช่น การลงทะเบียน การเลือกวิชาเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์ การคบเพื่อน การเลือกที่พักอาศัยและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถาบัน ถ้านักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบัน ได้ก็เป็นที่เชื่อได้ว่านักศึกษาจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุขและไม่เมื่

ปัญหาในเรื่องสุขภาพจิต ในทางกลับกันหากนักศึกษาปรับตัวไม่ได้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของนักศึกษา ซึ่งจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับด้านนักศึกษาแต่ละบุคคล เช่น อาจก่อให้เกิดความเหดหู่ ห้อแท้ หมดหวัง เปื่อยหน่าย วิตกกังวล อันจะส่งผลต่อการศึกษาของนักศึกษานั้น ๆ ซึ่งอาจพบว่ามีการสอนตก มีการตอบอภิการลงคัน หรืออาจถึงขั้นฆ่าตัวตายก็เป็นได้

นักศึกษาโควตาที่ได้รับเลือกเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก นั้นมีจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาในเรื่องของการปรับตัว บางคนเพิ่งจะได้มีโอกาสเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ ที่เป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่างเป็นครั้งแรก พบกับสภาพความวุ่นวายสับสนของสภาพเมืองใหญ่ บางคนในบางครั้งถึงกับลืมตัว หรือให้เพื่อนชักจูงตลอดจนความอยากรู้อยากเห็นอยากรอดลงกับสิ่งที่แปลกใหม่ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการรองตัวรองใจตนไว้เพื่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา หลงใหลปล่อยตัวปล่อยใจตามไปกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เช่น การเที่ยวต่างประเทศ ติดการพนัน ติดยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาในการปรับตัวของนักศึกษาโดยตรง เช่น ปัญหาด้านการใช้จ่ายเงินทอง ปัญหาการควบคุมทึ่งเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกันรวมถึงปัญหาการเรียน เป็นต้น

นักศึกษาโควตาที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาศึกษานั้น จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่ต่อนั้น เป็นระยะเตรียมตัวเพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่ปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการดำรงชีวิตในสถาบันอย่างมีความสุข เพราะการที่นักศึกษาโควตาสามารถปรับตัวในขณะที่ใช้ชีวิตในสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุขแล้ว ย่อมจะมีผลต่อการปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ดังนั้นนักศึกษาต้องมีทักษะในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี ซึ่งรวมทั้งเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกัน ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และคนในสังคมรวมทั้งตัวนักศึกษาเองที่จะต้องมีความเข้าใจและยอมรับสภาพของตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมตามควรและสามารถอกต้า เชเชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ มีความรับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมรวมถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม

นักศึกษาโควตาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามจะมีอายุระหว่าง 17 – 25 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่ต้องการอยู่ในกลุ่มเพื่อนของตน อารมณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงง่าย หัวนี้ไหวง่าย มีความวิตกกังวล มีอารมณ์รุนแรง กลัวโดยไม่มีเหตุผล นิยมนับถือคนเก่งตามสายตาของพากเขา มักจะถูกซักจุ่งง่าย ชอบต่อต้านผู้ใหญ่ในบางครั้ง เป็นผู้มีเหตุผลแต่ขาดประสบการณ์ มีผลให้ความสำเร็จในการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาที่จะพบจากนักศึกษาโควตาเมื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามอยู่เสมอ ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน การปรับตัวเข้ากับกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาในเรื่องสุขภาพ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนหรือการคบเพื่อน ปัญหาเศรษฐกิจการเงินค่าใช้จ่าย การแบ่งเวลาเรียน จุดมุ่งหมายในชีวิต ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานที่รวมถึงระบบการบริหารของสถาบันการศึกษา

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาโควตาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษารั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา วางแผนเพื่อป้องกันและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาโควตาได้อย่างดีตามสมควรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์

- เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

สมมุติฐานในการวิจัย

- ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกัน
- นักศึกษาโควตาที่เลือกเรียนวิชาเอกที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน
- นักศึกษาโควตาที่เรียนอยู่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก โดยมีแนวทางของการศึกษารอบคุณถึงปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา 11 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย
- 1.2 ปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัย
- 1.3 ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
- 1.4 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
- 1.5 ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว
- 1.6 ปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ
- 1.7 ปัญหาทางบ้านและครอบครัว
- 1.8 ปัญหาด้านศีลธรรม จรรยาและศาสนา
- 1.9 ปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน
- 1.10 ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา
- 1.11 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรเป็นนักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรี ที่กำลังเรียนในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542
- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 204 คน โดยการสุ่มมาจากประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ นักศึกษาโควตา rate ดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งตาม เพศ ชั้นปีและโปรแกรมวิชา

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการปรับตัว

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักศึกษาโควตาทุกคนทำแบบสอบถามด้วยตนเองตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องปรึกษากัน

2. แบบสอบถามทุกชุดที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาได้

3. ผู้วิจัยถือว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามของนักศึกษาโควตาเป็นข้อมูลที่เป็นความจริงเชื่อถือได้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ศัพท์ที่มีความหมายเดียวกันดังนี้

1. ปัญหาการปรับตัว หมายถึง ปัญหาที่นักศึกษาโควตาประสบและรับรู้ในระดับจิตสำนึกซึ่งได้มาจากการรายงานตัวเองของนักศึกษาโควตาจากแบบสอบถาม

2. นักศึกษาโควตา หมายถึง นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาตามเกณฑ์ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

3. โปรแกรมวิชา หมายถึง วิชาเอกที่นักศึกษาโควตาเลือกตามที่ตนเองอนดับและต้องการที่จะเรียนต่อไป

4. สุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุข ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีไม่เพียงแต่ปราศจากโรคจิตโรคประสาทเท่านั้น แต่ยังสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ๆ มีชีวิตอยู่ได้อย่างสมดุลย์สะดวกสบาย สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองในโลกที่เปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. ผลของระบบการสอบคัดเลือกร่วม
3. หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
4. ระบบการคัดเลือกค่วยวิธีพิเศษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาเป็นสิ่งที่คนทั่วไปยอมรับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ที่พึงประสงค์และมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะทำให้คนมีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น การศึกษาจึงเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ดังที่ กัญญา สาระ ไดกล่าวว่า ‘การศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผลเมืองผลที่ได้จากการลงทุนเพื่อการศึกษา มีค่ามากกว่าผลการลงทุนในธุรกิจอื่น ๆ ทุกชนิด เพราะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ให้ผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ แต่ต้องกระทำติดต่อ กันตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ผลที่ได้คือ ความมีคุณภาพของคน ประเทศได้ตามมีผลเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศนี้ก็จะทำการได้ ได้สำเร็จสมความปรารถนาทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้าม ประเทศใดมีผลเมืองที่ขาดคุณภาพ ประเทศนี้จะทำการได้ไม่สำเร็จ ไม่ว่าจะลงทุนด้วยเงินจำนวนมากสักเพียงใด ในกรณีเมื่อคนปฏิบัติขาดคุณภาพ ผลงานก็ย่อมไม่มีคุณภาพไปด้วยกันจะล้มเหลวขาดทุนล้มลงก็ได้ (กัญญา สาระ : 2525) รัฐจึงต้องรับภาระ เพราะในเรื่องการจัดการศึกษา โดยจัดให้มีการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาและให้เงินอุดหนุนการศึกษาในระดับอื่น ๆ การนิการศึกษาที่สูงจะช่วยขยายฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาระดับสูง ซึ่งมุ่งที่การ

ผลิตนักวิชาชีพชั้นสูงสาขาต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ” (วิจิตร ศรีสอ้าน : 2518) จะทำให้ผู้จัดการศึกษาในระดับนี้มีโอกาสทำงานระดับสูงที่ส่งผลต่อรายได้ ฐานะเศรษฐกิจของผู้นี้จะดีขึ้นกว่าการจบการศึกษาที่ต่ำกว่า “หรืออาจกล่าวได้ว่า การศึกษาเป็นบันไดสำคัญสำหรับการเลื่อนฐานะทางสังคม นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับการศึกษาจะเป็นผู้ที่สังคมให้ความยกย่องนับถือให้อยู่ในระดับสูงต่างจากคนทั่วไป ดังที่ได้มีการกล่าวเทียบระหว่างผู้ได้รับการศึกษา (The educated) กับมวลชน (the mass) เป็นปัญญาชน (elite) กับสามัญชน (Common man)” (ชนิดา รักษ์พลเมือง 2534 : 192) ด้วยเหตุนี้ ความต้องการที่จะรับบริการทางการศึกษาของประชาชนยิ่งทวีมากขึ้นและเมื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ ได้รับการขยายมากขึ้น ทั้งในแง่ของการเพิ่มจำนวนสถาบันการศึกษาในระดับนี้ และการเก็บค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างต่ำรวมทั้งค่านิยมของการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ ทำให้ประชาชนทั่วไป ขวนข่ายเพื่อเข้ารับบริการการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐและขวนข่ายเพื่อ เข้ารับบริการการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

จากรายงานการศึกษาไทย ปี 2531 (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ : 2533) สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวน 488 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 447 แห่ง เป็นสถาบันของรัฐ 252 แห่ง และเอกชน 195 แห่ง สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 41 แห่ง เป็นของรัฐ 16 แห่ง และเอกชน 25 แห่ง (ปัจจุบันปี 2535 ทบวงมหาวิทยาลัยมีสถาบันในสังกัดของรัฐ 19 แห่ง และของเอกชน 26 แห่ง) จำนวนประชากรในวัยที่เรียนระดับนี้ (18-21 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 4.8 ล้านคน แต่มีอัตราส่วนนักศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีต่อประชากร ในวัยเรียนระดับนี้ คิดเป็นร้อยละ 17.95 ถ้าไม่รวมมหาวิทยาลัยจำกัดรับจะมีอัตราส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.13 หรือคิดเป็นจำนวน 342,240 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดทบวงจำนวน 18,999 คนเท่านั้น (บุพฯ วีระไวยะ : 2532) ดังนั้นจะมีประชากร ในวัยเรียนระดับนี้มีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐเพียงร้อยละ 0.40 เท่านั้น ซึ่งส่งผลให้ต้องมีการคัดเลือกหาผู้ที่มีความสามารถในการเรียนสูงเท่านั้น จึงมีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐได้

จากสภาพความจริง ที่สังคม ไทยมักจะมีค่านิยมและทัศนคติว่าผู้ประสนความสำเร็จ ในชีวิต คือ ผู้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่สังกัด ทบวงมหาวิทยาลัยได้ เพราะมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีความสามารถในการรับจำนวนจำกัด ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถสอบแข่งขันผ่านระบบการคัดเลือกได้ คือคนเก่ง จึงมีโอกาสเข้าไป ศึกษา นอกจากรางวัลชนิยงให้ความสำคัญกับผู้สอบได้อันดับหนึ่ง และผู้ที่สามารถสอบได้ อันดับหนึ่งในคณะวิชาที่มีการแข่งขันสูงจนกลายเป็นข่าวที่คนให้ความสนใจมากกว่าข่าวอื่น ๆ การให้ความสำคัญยังคงเรียนที่สอบได้อันดับต้น ๆ ดังกล่าว จึงเป็นการตอบรับค่านิยมของ สังคมต่อการให้ความสำคัญของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของรัฐ จากสภาพดังกล่าวจึงทำ ให้การสอบแข่งขัน เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมีความเข้มข้นมาก ผู้ปกครองของนักเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเต็มที่ตามอัตภาพของตน เพื่อช่วยให้บุตร หลานของตนมีโอกาสในการสอบแข่งขันได้มากที่สุด

ผลของระบบการสอบคัดเลือกร่วม

จากระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานี้ในระยะแรกก่อนปี พ.ศ. 2505 มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างก็แยกกันสอบคัดเลือกนิสิตนักศึกษาของตนเอง แต่ไม่มี ปัญหาอะไรมากนัก เพราะในขณะนั้นจำนวนผู้สมัครสอบยังน้อยอยู่ และในขณะนี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังรับสมัครผู้สำเร็จประโภคเตรียมอุดมศึกษาและเทียบเท่าเข้าเรียนโดย ไม่จำกัดจำนวนและไม่ต้องการมีการสอบคัดเลือก จึงทำให้มีที่เลือกเรียนมาก แม้ว่าในขณะนี้ จะมีมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาน้อยแห่งก็ตาม โดยสำนักงานสภาพการศึกษาแห่งชาติจะ ทำหน้าที่เพียงแต่ช่วยกำหนดวันสอบของแต่ละสถาบันมิให้ซ้ำกัน และศึกษาตัวเลขจำนวนผู้ สมัครและที่สอบเข้าได้ เพื่อคุณวนโน้มของจำนวนนักศึกษาที่เข้าได้และการวิจัย เพื่อจะได้ ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษาและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป (โพยม วรรณสิริ : 2514) จากข้อมูลพบว่า นักเรียนคนหนึ่ง ๆ จะสมัครสอบไว้หลายแห่ง เพราะเวลาสอบไม่ตรง กันผู้ที่เรียนคือจะสอบได้หลายสถาบันทำให้มีการสะสมตัวให้เกิดปัญหาลับซ้อนขึ้นใน การเรียกผู้สอบได้ ในลำดับถัดไปหลายครั้ง ในปีการศึกษา 2505 จอมพล สมชาย มนตรี รัฐมนตรี

ในฐานะประธานสภากาชาดศึกษาแห่งชาติในขณะนั้น จึงมีคำสั่งให้สำนักงานสภากาชาดศึกษา แห่งชาติเป็นศูนย์ประสานงาน การสอบคัดเลือกร่วม ซึ่งดำเนินการ เช่นเดียวกับปัจจุบัน คือ ให้ผู้สมัครเข้าสอบสามารถเลือกได้ 6 คณะวิชา โดยเรียงลำดับคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ตามความต้องการ การสอบรวมได้โอนไปเป็นหน้าที่ของทบทวนมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี 2516 – 2517 (บุพฯ วิระไวยะ : 2532) นับแต่มีการสอบรวมเพื่อคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตลอดเวลา 20 ปี มาเนี้ย นับวันจะมีความเข้มข้นมากขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่จำนวนรับเพิ่มขึ้นพร้อม ๆ กับมีการขยายสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น ถึงไม่เพียงพอกับความต้องการอยู่ เช่นเดิม จะเห็นได้จากในช่วงระยะปี 2510–2519 สัดส่วนของผู้ที่มีความสามารถสอบผ่านต่อจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมดเฉลี่ยประมาณร้อยละ 31–32 และสัดส่วนดังกล่าวได้ลดลงเกือบเท่าตัวเหลือเพียงโดยเฉลี่ยร้อยละ 16–18 ในช่วงระยะปี 2528–2534 มีการปรับสูงขึ้นเล็กน้อย จะเห็นได้จากตาราง สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สมัครสอบและผู้สอบได้ จำแนกตามปีการศึกษา

ประเภท	ปี 2528	ปี 2529	ปี 2530...	ปี 2534
จำนวนผู้สมัครสอบ	88,374	97,838	87,358	117,621
จำนวนผู้สอบไม่ได้	73,576	82,539	71,963	95,477
จำนวนผู้สอบได้	14,798	15,299	15,395	22,144
คิดเป็นร้อยละของผู้สอบได้	16.6	15.6	17.62	18.83

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของผู้สมัครสอบได้ช่วงปี 2530 ถึง 2534 ในช่วง 4 ปี ร้อยละของผู้สอบได้สูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 17.62–18.83 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่า การแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐยังมีการแข่งขันสูง ผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษาเป็นคนกลุ่มน้อยเท่านั้นและมีคนเป็นจำนวนมากต้องผิดหวังและเมื่อนำข้อมูลของผู้สอบผ่านการคัดเลือกหรือผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาวิเคราะห์

เพื่อพิจารณาให้เห็นภาพถ่ายของผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้สอนผ่านเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ปีการศึกษา 2534 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2534) พนว่า

1. ที่ตั้งโรงเรียนของผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนของผู้ที่สอบเข้าได้น้อยที่สุด คือ โรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. อาชีพของบิดาหรือมารดาของผู้ที่มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษางามที่สุด คือผู้ที่มีบิดาหรือมารดาเปรียญกับอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ รองลงมาคือผู้ที่มีบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพพนักงานราชการ ส่วนผู้ที่มีโอกาสสอบเข้าได้น้อยคือ ผู้ที่บิดาหรือมารดาเปรียญกับอาชีพเกษตรกรรมเป็นอันดับ 3 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของ ริ查ร์ด เจ. แครฟท์ พนว่า ‘ถูกของการมีโอกาสเข้ามายังมหาวิทยาลัยมากเป็น 268 เท่าของลูกชาวนา เด็กจากครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรมก็ยังมีโอกาสเป็น 36 เท่าของลูกชาวนาด้วยเช่นกัน’ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุพชา วีระไวยะ (2532) พนว่า

1. ชายมีโอกาสเข้าศึกษาได้มากกว่าหญิง ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากภาระหนดเดสก์ในการรับผู้เข้าเรียนของบางคณะวิชา

2. หากพิจารณาจากภูมิหลังของการเรียนในโรงเรียนที่ตั้งขึ้นอยู่ในภูมิภาคต่างกันและสังกัดหน่วยงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันมาก ผู้ที่เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากส่วนภูมิภาคจะเสียเปรียกว่าผู้ที่เรียนสำเร็จจาก โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

ผลการสอบคัดเลือกร่วมส่งผลผู้สอบคัดเลือกได้ จะเป็นกลุ่มที่ภูมิหลังเหมือนกันแทนทุกปีซึ่งมีความแตกต่างจากผู้ที่ศึกษาในชั้นประถมและมัธยมศึกษา ซึ่งจะทำให้สังคมมีช่องว่างมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ควรจะสร้างความเสมอภาค ในโอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคนในสังคม ได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

เดอวูล์ป และ แฮวิสท์ (De Wolf and Hargqvist) กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรจัดอยู่บนพื้นฐาน 2 ประการ คือ

ประการแรก นماจากความเชื่อที่ว่า ทุกคนไม่ว่าจะมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างไรก็ ควรจะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ในการเข้าศึกษาในระดับสูง

ประการที่สอง เป็นความต้องการที่จะได้กำลังคนที่มี คุณภาพอันเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับกระบวนการผลิตของสังคม (Silver : 1973)

นอกจากนี้ โกวิทย์ กังสนั�นท์ (วารสารการศึกษาแห่งชาติ : ตุลาคม 2529) ได้กล่าวว่า หลักความเสมอภาค โอกาสทางการศึกษา ควรครอบคลุม องค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ให้นักเรียนแต่ละคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยป้อนเข้าไปในระบบการศึกษาในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

2. นักเรียนทุกคนที่มีความสามารถระดับเดียวกันควรมีโอกาสได้รับการศึกษา (Education Attainments) เท่าเทียมกัน นั่นคือ ภูมิหลังด้านสังคม เศรษฐกิจของนักเรียนไม่ ควรจะเป็นปัจจัยกำหนดโอกาสทางการศึกษาของนักเรียน

3. นักเรียนทุกคนควรมีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน แม้ว่านักเรียนเหล่านี้มาจากการภูมิหลังด้านสังคม เศรษฐกิจที่แตกต่างกันและมีความสามารถไม่เท่ากัน ระบบการศึกษาจะต้อง พยายามขัดหรือลดความเหลื่อมล้ำ ในด้านสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนในแต่ละระดับ ให้ลดลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

โอกาสทางการศึกษาไม่ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบผลลัพธ์ (Meritocracy) ที่เน้น ความสามารถเฉพาะตัวของนักเรียนมากจนเกินไป แต่ควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สามารถพัฒนาความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่สนใจ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการจัดโครงการการศึกษาพิเศษ (Special Programmes) เช่น ด้านภาษา คนครีและคณิตศาสตร์ เป็นต้น

จากหลักการคั่งคั่ง การจัดการศึกษา จึงควรกระจายโอกาสเพื่อให้เกิดเสมอภาคทาง การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นสิทธิ์ของมนุษย์ทุกคน สมาชิกทุกคนจึงมีสิทธิ์ได้รับการศึกษา แต่ต่างกันไปตามระดับความสามารถ ดังนั้นความไม่เท่าเทียมกันที่เกิดขึ้นในระบบ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงต้องมีการแก้ไขให้ได้มากที่สุด การแก้ปัญหาความไม่เสมอภาค ในโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้มีการจัดกระทำใน 2 ประการ คือ การวางแผน

ขยายโอกาสในการเข้าศึกษาในด้านปริมาณให้มากขึ้น และการปรับเปลี่ยนวิธีสอนคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังนี้คือ

ประการที่ 1 การวางแผนขยายโอกาสในการเข้าศึกษาในด้านปริมาณมีดังนี้ คือ

1.1 มีการเปิดมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2514 และมหาวิทยาลัยใช้ระบบการสอนทางไกล คือมหาวิทยาลัยสูงทั้งธรรมชาติราช ในปี พ.ศ. 2521 ให้ทุกคนมีสิทธิเข้าศึกษาตามความต้องการ ในสาขาที่เปิดสอน แต่เมื่อพิจารณาดูจากสาขาที่ทำการเปิดสอนของทั้ง 2 มหาวิทยาลัย นับตั้งแต่เริ่มเปิดทำการสอนจนถึง กันยายน 2536 จากทบทวนมหาวิทยาลัย พนว่ายังมีสาขาวิชาอีกจำนวนมากที่ทั้ง 2 มหาวิทยาลัยไม่ทำการเปิดสอน ดังนี้ คือ

กลุ่มวิชาและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยไม่จำกัดและมหาวิทยาลัยสอนทางไกลไม่เปิดสอน

แยกกลุ่มสาขาวิชาตามระบบ ISCED

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา ได้แก่ สาขาวิชา

1) วิชาระบบทดิ

กลุ่มสาขาวิจตรศิลป์และประยุกต์ศาสตร์ ทุกสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชา

2) จิตกรรม ประดิษฐกรรม และภาพพิมพ์

3) มัณฑนศิลป์ การออกแบบ ศิลปอุตสาหกรรม

4) ทัศนศิลป์ นิเทศศิลป์ นฤมิตรศิลป์ ทฤษฎีศิลป์

5) ประวัติและปรัชญาศิลปะ

6) การละคร นาฏศาสตร์ นาฏศิลป์

7) คนตระ คุริยางศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัย ได้แก่ สาขาวิชา

8) แพทยศาสตร์

- 9) ทันตแพทยศาสตร์
- 10) เกสัชศาสตร์
- 11) เทคนิคการแพทย์ รังสีเทคนิค
- 12) กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด

กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ทุกสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชา

- 13) วิศวกรรมศาสตร์
 - 14) สถาปัตยกรรมศาสตร์
- กลุ่มสาขาวิชาเกยตրศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง ได้แก่ สาขาวิชา
- 15) สัตวแพทยศาสตร์ สัตวบาล สัตวสาธารณสุข
 - 16) ประมง เทคโนโลยีการประมง วาริชศาสตร์
 - 17) เกษตรศาสตร์
 - 18) เทคโนโลยีการผลิตสัตว์
 - 19) วนศาสตร์ เทคโนโลยีวนผลิตภัณฑ์

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้เห็นผู้ที่ประสงค์เรียนในรายวิชาข้างต้น ก็จะต้องผ่านระบบสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถาบันของรัฐทั้ง 20 แห่ง ซึ่งมีการเปิดสอนทุกสาขาวิชา ดังนั้น ก็จะเข้าสู่วงจรความไม่เสมอภาค โอกาสทางการศึกษาอีกเช่นเดิม

1.2 เพิ่มจำนวนรับใช้สาขาวิชาต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี มีการเบิกสาขาวิชาใหม่เพิ่มในแต่ละสถาบันและมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ (ที่มิใช่การเปลี่ยนชื่อสถาบัน) ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบราชาานีแต่ปรากฏว่า จำนวนผู้สมัครเข้าสอบคัดเลือกยังคงมีจำนวนอยู่ในระดับสูง เช่นเดิม สัดส่วนผู้สอบเข้าได้และผู้สอบไม่ได้ยังคงมีสัดส่วนใกล้เคียงกันในระหว่างปีต่อปี

จากทั้ง 2 วิธีการในการขยายในด้านปริมาณแล้วก็ยังไม่อาจสนองต่อ โอกาสทางการศึกษาท่าไอนัก ดังที่กล่าวเหตุผลข้างต้น

ประการที่ 2 การปรับเปลี่ยนวิธีสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.1 การสอบคัดเลือกโดยจัดสรร โควตา จากข้อมูลของผู้สอบคัดเลือกได้นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้ข้อมูลที่ตรงกัน กล่าวคือ ผู้สอบเข้าได้ในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มาจากครอบครัวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยภูมิภาคจึงมีโครงการลดความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจัดสรรโควตาให้แก่ ผู้ที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในท้องถิ่นได้เข้าศึกษาต่อ โดยสอบแข่งขันในภูมิภาค เดียวกันของการรับเข้าในลักษณะนี้เริ่มเป็นครั้งแรกที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2512 โดยรับนักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับคะแนนสูงสุด 5 เปอร์เซ็นต์แรกของผู้ที่ได้ คะแนนมัธยมศึกษาตอนปลายสูงสุดของภาคเหนือ และที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปี พ.ศ. 2516 โดยรับผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 10 เปอร์เซ็นต์แรกของภาคใต้ เช่นเดียวกัน ต่อมาได้มีการให้ โควตาเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยใช้วิธีการสอบคัดเลือกแทนการคัดเลือก ปัจจุบันการให้โควตาใน มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสูงถึงประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนที่มหาวิทยาลัยได้ทั้งหมด

อย่างไรก็ดีเมื่อว่าการสอบคัดเลือกโดยใช้โควตาพิเศนี้จะช่วยลดปัญหาความไม่เสมอภาค ทางการศึกษาของผู้มีภูมิลำเนาอยู่ภูมิภาค ให้มีโอกาสเพิ่มขึ้น แต่กลับสร้างความไม่เสมอภาค ในส่วน ภูมิภาคด้วยกันเอง กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในตัวเมือง หรือในจังหวัดมีโอกาสได้รับการศึกษาดีกว่าผู้ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชนบท จากการศึกษารับ นักเรียนด้วยระบบโควตา พนว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยรับไว้จากระบบโควตามา จากจังหวัดที่มีมหาวิทยาหรือวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ นักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมา จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น เสียงใหม่ สงขลา และปัตตานี ส่วนจังหวัด อื่น ๆ มีจำนวนเพียงเล็กน้อย สิ่งเหล่านี้才ให้เห็นปัญหาความไม่เสมอภาคภายในภูมิภาคด้วย กันเอง ความล้มเหลวในการคัดเลือกนักเรียนที่เรียนดีจากชนบท ในชั้นต้น ๆ มีส่วนเท่าไหร่ นักเรียนเหล่านี้ขาดโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สาเหตุอื่น ๆ ของความไม่ เสมอภาคในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ทัศนคติและค่านิยมของคนในชนบทเอง นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุ จากเรื่องค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กล่าวคือ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถจะรับภาระค่าใช้จ่าย นี้ได้ โดยเฉพาะคนในชนบท

2.2 การสอบคัดเลือกตามโครงการพิเศษต่าง ๆ นอกจากครรภ์รับนักศึกษาในระบบโควตา คือ การรับสมัครและจัดสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคทั้ง 3 แห่ง คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แล้วมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินครินธรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยังได้จัดโครงการเพื่อสนองนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา เช่นกัน ในรูปของโครงการพิเศษต่าง ๆ ขึ้นเพื่อสนองวัตถุประสงค์และนโยบายต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของแต่ละสถาบันเอง ด้วยการกำหนดรายละเอียดของวิธีการสอบคัดเลือกแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน นอกจากนี้ ยังมีในโครงการพิเศษที่ร่วมมือกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการของหน่วยงานและสถาบันนั้น ๆ โดยมีข้อตกลงร่วมกันในแต่ละขั้นตอน ลักษณะและการคัดเลือก และชื่อของโครงการก็จะแตกต่างกัน จึงถือว่าระบบการคัดเลือกซึ่งในรูปแบบของโครงการพิเศษต่าง ๆ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งแตกต่างไปจากการสอบคัดเลือกร่วม และการสอบคัดเลือกด้วยระบบโควตา การคัดเลือกเช่นนี้จึงเป็นระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ ซึ่งจะกล่าวได้ให้เห็นลักษณะเฉพาะเป็นลำดับต่อไป

ระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องยึดมั่นในหลักการสำคัญ 2 ประการ คือความเป็นอิสระในการดำเนินงาน (Autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ประเด็นที่สำคัญอย่างหนึ่งของหลักการในเรื่องเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยคือเสรีภาพในด้านการรับนักศึกษา ซึ่งเป็นเสรีภาพทางวิชาการที่สำคัญของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องใช้เสรีภาพนี้อย่างมีความรับผิดชอบ โดยหลักปฏิบัติแล้วถือว่า การรับนักศึกษาเป็นความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสม โดยปกติ

มักจะถือความเสมอภาคและความหมายของสมทางด้านวิชาการเป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา ไม่ว่าสถานบันอุดมศึกษาจะใช้หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกอย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการนั้นจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประสงค์จะรับโอกาสทางการศึกษา ระดับนี้อย่างเสมอหน้า (วิจตร ศรีสอ้าน : 2518)

จากหลักการดังกล่าวมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้มีระบบการสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษในรูปแบบต่าง ๆ กันเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในหลาย ๆ ลักษณะ โดยอาจจะแบ่งตามการกำหนดคุณสมบัติได้ 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

- ลักษณะที่ 1 เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบ โดยใช้พื้นที่นอกเขต กทม ซึ่ง เช่นเดียวกับการให้โควตาในมหาวิทยาลัยภูมิภาค
- ลักษณะที่ 2 เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยใช้เกณฑ์ความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน
- ลักษณะที่ 3 เป็นคุณสมบัติอื่น ๆ ที่กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะของแต่ละโครงการ โดยการประสานงานร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

ลักษณะที่ 1 ตามพื้นที่อาศัยหรือสถานศึกษา มหาวิทยาลัยจะกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน ซึ่งสถานที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร หรือที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานครเป็นหลัก ในการจัดโครงการพิเศษ เพื่อสนองนโยบายในเรื่องการกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาคหรือผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวน 12 โครงการ ใน 8 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1. โครงการรับนักเรียนในชนบทเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬา-ชนบท) เริ่มโครงการในปี 2526 เพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากครอบครัวยากจน ได้เข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจะต้องมีภูมิลำเนาและสถานที่ศึกษาอยู่ในเขตการศึกษาที่ 7 9 10 และ 12 และเป็นผู้ที่มาจากการอบรมครัวที่ยากจน ที่ไม่มีผู้สนับสนุนหรืออุปการะให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยสามารถเลือกเรียนได้ในคณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ โดยได้รับทุนอุดหนุน

3. โครงการรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์โดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการเรียนดีและมีความต้องการจะเรียนวิทยาศาสตร์ โดยคัดเลือกร่วมกับโครงการ พสวท. เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ โดยให้ทุนจำนวน 5 ทุน และประเภทไม่ได้รับทุน 95 คน

3. โครงการรับนักเรียนเรียนดีจากชนบท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (โครงการช้างเผือก) รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนดีเข้าศึกษา

4. โครงการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร (โครงการพิเศษ) โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมตอนปลาย หรือกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพปีที่ 3 หรือเทียบเท่า โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภูมิลำเนาภาคตะวันตกใน 8 จังหวัด คือ กาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สุพรรณบุรี และปทุมธานี และอยู่ในเขตภาคใต้ 6 จังหวัด คือ นครศรีธรรมราช สงขลา ภูเก็ต ศรีราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง

5. โครงการเยาวชนช้างเผือก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาทีศึกษา ในสาขาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ และกลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรมด้านคณิตศาสตร์แบบเข้ม เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์

6. โครงการคัดเลือกนักเรียน จากส่วนภูมิภาคที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชานนาที ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

7. โครงการคัดเลือกนักเรียนในภาคตะวันออก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ คัดเลือกจากนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก รวมทั้งจังหวัดสมุทรปราการ และกรุงเทพมหานคร เขตมินบุรี หนองจอก ลาดกระบัง และบางเขน ที่อยู่ชานเมืองจำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

8. โครงการวิศวกรช้างเผือก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 อันดับที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนส่วนภูมิภาคจำนวนประมาณ 140 คน

9. โครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับนักเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่น (โควตาพิเศษ) เริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ

10. โครงการรับนักศึกษาแพทย์ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสาณมิตร โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคกลางและภาคตะวันตก โดยต้องศึกษาในโรงเรียนนี้ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ โดยจะรับเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนรับทุกปี

11. โครงการคัดเลือกพิเศษนักศึกษาแพทย์ จาก 17 จังหวัด ในเขตพัฒนาภาคเหนือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนการรับนักศึกษาในสาขาวิชาศาสตร์สุขภาพโดยให้สิทธิจังหวัดละ 1 คน เพื่อเป็นการให้โอกาสกับนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดทั้ง 17 จังหวัด

12. โครงการรับนักศึกษาเข้าโดยวิธีพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สืบเนื่องจากมีนักเรียนที่เรียนดี มีความสนใจที่จะเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ แต่พลาดโอกาสในการเข้าโครงการ พสวท. เนื่องจากไม่สามารถรับได้ทั้งหมด คณะวิทยาศาสตร์จึงได้รับนักเรียนที่พลาดในโครงการ พสวท. เข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ และเป็นการเพิ่มการผลิตกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกด้วย

ลักษณะที่ 2 ตามความสามารถเฉพาะด้าน จากการที่นักเรียนอีกจำนวนหนึ่ง มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่น กีฬา ดนตรี และศิลปะ ซึ่งสมควรจะได้ศึกษาในระดับสูง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพในด้านที่ตนถนัด แต่เนื่องจากการสอบคัดเลือกร่วมเป็นการแข่งขันเน้นทางวิชาการเป็นเหตุให้นักเรียนที่มีความสามารถเฉพาะด้านมากกว่าวิชาการ ไม่สามารถแข่งขันได้ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงจัดโครงการให้ผู้ที่มีความสามารถเฉพาะด้าน มีโอกาสสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ ใน 3 ด้าน ได้แก่

ทางด้านกีฬา จากการที่นิสิตฯ ของรัฐบาล เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาชาติ อันเป็นหลักการและพื้นฐานในการพัฒนาประชากรของประเทศไทยให้มีคุณภาพต่อไป แต่มีนักกีฬาดีเด่นจำนวนหนึ่งต้องลดการฝึกซ้อมลงหรือหยุดเล่นกีฬาไปในที่สุด ทั้งที่เขายังล้ำนี้ เป็นกำลังที่สำคัญยิ่งในด้านกีฬาของประเทศ เพื่อให้เวลาและทุ่มเทกับการเรียน เพื่อที่จะสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยส่วนใหญ่ก็ไม่ได้รับการแนะนำและช่วยเหลือที่ถูกต้องส่งผลให้เกิดผลเสียทั้งสองทาง มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้จัดโครงการพิเศษ เพื่อให้โอกาสแก่นักกีฬาดีเด่น โดยมีรายละเอียดเฉพาะ ตามแต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด มีทั้งหมด 4 มหาวิทยาลัย ได้แก่

1. โครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถดีเด่นระดับชาติในทางกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับสมัครนักกีฬาดีเด่นระดับชาติที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ เข้าศึกษาใน คณะครุศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิติศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ สอบคัดเลือกเข้าคณะตามที่สนใจ

2. โครงการส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนดีเด่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร เริ่มดำเนินการปีการศึกษา 2530 โดยรับสมัครสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า และเป็นเยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬา มีผลการเรียนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ แต่ในปีจุบันปีการศึกษา 2535 จะรับเข้าศึกษาเฉพาะคณะพลศึกษา

3. โครงการรับนักศึกษาผู้มีความสามารถดีเด่นในทางกีฬา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4. โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาดีเด่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยรับสมัครนักกีฬาทีมชาติหรือเยาวชนทีมชาติ ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาในคณะที่สนใจเรียน

ด้านดนตรีและศิลปะ เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถทางด้านดนตรีและศิลปะให้ศึกษาในระดับสูง และเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถทางศิลปะอันเป็นหลักการและพื้นฐานของการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมของชาติจำนวน 2 โครงการ 2 มหาวิทยาลัย

1. โครงการส่งเสริมโอกาสการศึกษาต่อของเยาวชนเด่นด้านดนตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยรับสมัครผู้ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า โดยเป็นผู้ที่มีความสามารถดีเด่นด้านดนตรีไทยหรือสากล ในวงดนตรีของโรงเรียนสมาคมหรือองค์กรอื่น ๆ ที่บรรเลงถูกต้องตามแบบแผน หรือเป็นนักดนตรีวงโยธวาทีหรือวงดนตรีไทยและชนะเลิศไม่ต่ำกว่าระดับจังหวัด หรือเคยสอบเทียบเกรดของ Trinity College และ Royal College of Music London University ประเทศอังกฤษ ทางทฤษฎีหรือปฏิบัติได้ไม่ต่ำกว่าเกรด 5 หรือได้รับประกาศนียบัตรการเรียนจบหลักสูตรโรงเรียนดนตรีเอกชนที่กระทรวงศึกษารับรอง สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาครุย่างคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

2. โครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ระดับชาติทางศิลปะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าที่มีผลงานชนะการประกวดในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาทัศนศิลป์ ผู้ที่มีผลงานชนะการประกวดและการแสดงในระดับนานาชาติหรือระดับชาติหรือระดับจังหวัด สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาครุย่างคศิลป์ไทย ผู้ที่มีผลงานดีเด่น เช่น การชนะการประกวดการเข้าร่วมโครงการดนตรีระหว่างระดับชาติ หรือนานาชาติและหรือผู้ที่มีใบรับรองหรือหลักฐานว่าผ่านการทดสอบจากสถาบัน มาตรฐานทางดนตรีสากลที่เทียบเท่าหรือสูงกว่าเกรด 8 ของ Trinity College of Music สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชา คณตรีสากลและผู้ที่ชนะการประกวดหรือการแสดงในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หรือระดับจังหวัด เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาดนตรีไทย

ลักษณะที่ 3 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะโครงการ โดยการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น จำนวน 7 โครงการ ใน 10 วิทยาลัย ได้แก่

1. โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงานทบทวน

พิมพ์โดย

มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนวิชาเคมี พลังงาน ชีววิทยา และคอมพิวเตอร์ สายที่ 1 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมของวิชาดังกล่าวไม่น้อยกว่า 3.25 เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ใน 6 สถาบัน ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. โครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพระยา ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย เป็นโครงการที่เสริมสร้างความมั่นคงของประเทศโดยรับสมัครนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม มีภูมิลำเนาและมีบ้านอาศัยอยู่ใน 4 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 9 แห่ง ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๒๕๖๑

๖๖๖๖

๖๖๖๖

๑๒๒๐๙

3. โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์ในชนบท กระทรวงสาธารณสุขร่วมมือกับคณะแพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการผลิตแพทย์ในชนบทเพิ่ม ด้วยการรับสมัครนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในชนบทเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะแพทย์ศาสตร์ โดยสถาบันแต่ละแห่งจะกำหนดคุณพื้นที่ต่างกัน ดังนี้

- โครงการส่งเสริมการศึกษาสำหรับชนบท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะคัดเลือกบุคคลที่มารถก้าวขึ้นมาในภาคตะวันออกของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด

- โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท มหาวิทยาลัยมหิดลจะคัดเลือกนักเรียนที่มารถก้าวขึ้นมาในทุกภาค โดยมีข้อผูกพันว่าจะต้องออกไปประกอบอาชีพยังจังหวัดที่ตนได้รับโควตา

4. โครงการนักเรียนทุนสาขาวิชาสหกิจ เริ่มต้นเป็นโครงการที่ทางมหาวิทยาลัยสูงที่สุด ธรรมชาติราช ร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชัชนาท ให้นักเรียนทุนของมหาวิทยาลัยสูงที่สุด ธรรมชาติราชเข้าศึกษาในสถาบัน

5. โครงการเพชร ในคม เป็นโครงการที่ศูนย์อาสาพัฒนาและป้องกันเด็ก (ปีจุบันคือแผนโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันเด็ก) ศูนย์กิจการพลเรือน (ปีจุบันคือส่วนกิจการพลเรือน) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน กระทรวงมหาดไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คัดเลือกนักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดี มีอุปนิสัยและทัศนคติเหมาะสมแก่การเป็นครู และมีอุปนิสัยในการพัฒนาท้องถิ่นชนบทแต่มีฐานะยากจน ที่อยู่ในท้องถิ่นที่ขาดแคลนการหางาน ประกอบความเรวิญญาณและล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติ เข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร โดยนักศึกษาทุกคนจะได้รับทุนการศึกษารับจำนวน 30 คน โดยผู้ที่จบการศึกษาจะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในท้องถิ่นที่อาศัย

6. โครงการครุฑายาท เป็นโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในวิชาปฐมวัย หรืออนุบาลศึกษา และประถมศึกษา โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูและเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยแต่ละสถาบันจะดำเนินการคัดเลือกเองซึ่งมีมหาวิทยาลัยเข้าโครงการ ดังนี้คือ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ทุกวิทยาเขต

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ 36 แห่ง

7. โครงการรับนักเรียนเข้าศึกษาในภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ตาม ความต้องการของกรมที่ดิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับกรมที่ดินกระทรวง มหาดไทยคัดเลือกนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมปีที่ 6 เข้าศึกษาต่อในภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยกรมที่ดินมอบทุนให้ปีละ 20 คน ค่าลงทะเบียน 20,000 บาทต่อปี โดยเมื่อจบการศึกษาจะได้เข้ารับราชการ ในการที่ดิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. ด้านโอกาสทางการศึกษา
2. การประเมินโครงการรับนักศึกษาโครงการด้วยวิธีพิเศษ
3. สภาพภูมิหลังและผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา
4. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

1. โอกาสทางการศึกษา ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความไม่เสมอภาค โอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยยืนยันความไม่เสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา คือ รายงานการวิจัย ของ เลอรัลด์ ฟราย เรื่อง ตัวบ่งชี้ความเท่าเทียมและความเสมอภาค ทางการศึกษาในประเทศไทย ในประเด็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา พนบวัฒนา มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะรับนักศึกษาเข้าโดยมีการสอบคัดเลือก (Kraft, 1968) การสอบนี้เน้นสัมฤทธิ์ผลทางการ

ศึกษาซึ่งทำให้เด็กที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าจะมีโอกาสสอบผ่านและได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้มากกว่า เพราะเด็กพวนนี้มีโอกาสเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพมากกว่า และเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวและสภาพภูมิศาสตร์เห็นได้อย่างชัดว่าโอกาสของเด็กที่จะเข้าเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ เด็กที่อยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนโอกาสของเด็กที่จะเข้าเรียนต่อน้อยที่สุดคือ เด็กที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าดูเป็นกรณีของอาชีพบิดาหรือมารดาแล้ว เด็กที่มีบิดาหรือมารดาทำอาชีพปั่นก้าหรือเจ้าของร้านชำ มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด ในขณะที่เด็กที่มีบิดาหรือมารดาทำอาชีพเกย์ตระบรรม มีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับนี้ได้น้อยที่สุด สถา�数ล็องกัน รายงานวิจัย ค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยเอกชน จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2528 พบว่า ผู้มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นคนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่น ๆ โดยทั่วไปเมื่อพิจารณาดูสัดส่วนร้อยละของนักศึกษาที่อยู่ในขอบข่ายของการสำรวจ จำแนกตามอาชีพบิดา พบร่วมนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยของเอกชนส่วนใหญ่ มาจากครอบครัวพ่อค้า (ร้อยละ 45 และ 52) และข้าราชการ (ร้อยละ 23 และ 22) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวเกย์ตระบรรมเป็นอาชีพหลักของคนไทยส่วนใหญ่ (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของประชากรทั่วประเทศ) มีสัดส่วนน้อยคือ ประมาณร้อยละ 11 แม้ว่าสัดส่วนดังกล่าว จะดีขึ้นกว่าเมื่อ 10 ปีก่อน ซึ่งมีนักศึกษาจากครอบครัวเกย์ตระบรรมเพียงร้อยละ 6 (รายงานของคณะกรรมการว่างพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ปี 2518) แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า บุตรหลานชาวนา ชาวไร่ มีโอกาสดีขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลที่ว่า การศึกษาระดับปริญญาครรชีมีความหมายในการเลื่อนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมน้อยกว่าที่เคยเป็น เนื่องจากมีคนจบการศึกษาระดับนี้มากขึ้น ทำให้ความสำคัญในการเลือกคนเข้าทำงานดี ๆ เปลี่ยนจากระดับปริญญาครรชีไปเป็นระดับอื่น ๆ ที่สูงกว่า เช่น ระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาที่เรียนจบสาขาวิชาที่มีคนเรียนกันมาก ๆ างานได้ยาก และให้ผลตอบแทนในเรื่องรายได้น้อย เช่น สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จะมีนักศึกษาที่มาจากครอบครัวเกย์ตระบรรมมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 20.8 ในขณะที่สาขาวิชาอื่น ๆ อีกหลายสาขาวิชามีนักศึกษาเหล่านี้ไม่ถึงร้อยละ 10 พบร่วมนักศึกษา สถาปัตยกรรมศาสตร์, นิเทศศาสตร์, พยาธิชีวศาสตร์, นิติศาสตร์ และ

แพทย์ศาสตร์ มีจำนวน 1.5, 3.1, 3.4, 5.6 และ 7.0 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าโอกาสทางการเรียนของบุตรหลานเกยตระกรนนั้น นักเรียนจะน้อยกว่าบุตรหลานพ่อค้าและข้าราชการแล้ว ยังจำกัดอยู่ในสาขาวิชาที่ด้อยกว่าในเรื่องรายได้ การมีงานทำของนักศึกษาที่ควรจะเป็น

จากรายงานการ วิจัยเรื่อง ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (โควตาพิเศษ) ซึ่งจัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2522) พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมัครสอบโควตาพิเศษ น้อยกว่าภาคเหนือและภาคใต้ สาเหตุอาจเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของบิดาหรือผู้ปกครอง ไม่เอื้ออำนวย

2. วัตถุประสงค์ของการจัดสรรโควตาพิเศษ เพื่อให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน ส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น แต่จากข้อมูลที่ศึกษาพบว่า นักเรียน ที่สอบผ่านโควตาพิเศษของมหาวิทยาลัยทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาคใต้ส่วน ใหญ่ยังคงเป็นผู้จบชั้นมัธยมปีที่ 5 ณ จังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ อันได้แก่ จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ สงขลา และปัตตานี จังหวัดอื่นทั่ว ๆ ไปก็ยังคงได้ศึกษาน้อย หรือเกือบไม่ได้เลย

3. นักเรียนที่สอบผ่านโควตาพิเศษส่วนใหญ่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขาย-เจ้าของกิจการ รองลงมาคือรับราชการ-รัฐวิสาหกิจ บุตรของเกยตระกร และกรรมกร สอบผ่านได้น้อย

วิเชียร เกตุสิงห์ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” พบร่วมกับระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับสูง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกได้ เนื่องจากความไม่เสมอภาคทางด้านการศึกษาและยังพบว่านักเรียนในเขตเทศบาล จะมีโอกาสทางการศึกษามากกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล นักเรียนที่บิดา-มารดาไม่มีอาชีพเกษตรกรรม (ซึ่งมีประมาณร้อยละ 80 ของประชากรทั่วประเทศ) มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับสูงนี้ เพียงร้อยละ 28 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ และมีบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย จะมีโอกาสสอบผ่านการคัดเลือกได้มากที่สุด เพศหญิงจะมีอัตราการสอบผ่านมากกว่าเพศชาย ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่สามารถชี้ถึงผลการสอบคัดเลือกได้มากกว่าตัวแปรอื่นๆ

2. การประเมินโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษาถึงผลสำเร็จของการดำเนินโครงการรับด้วยวิธีพิเศษต่างๆ ดังการศึกษาของ

ประไพศรี ตยานันท์(2533) ได้ประเมินโครงการครุฑายาทของวิทยาลัยครู พบว่า โครงการครุฑายาทเป็นโครงการที่ดีสามารถดำเนินการและผลิตบัณฑิต ได้ตามประสงค์

ด้านสภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายการศึกษา

ด้านปัจจัยเบื้องต้น เห็นว่าควรจะพัฒนาหลักสูตรให้เป็นวิชาเลือกเสรีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรการครู และเพิ่มน้ำวิชาชีพพิเศษทางดนตรี ศิลปะ และกีฬาระหว่างประเทศ มากขึ้น และควรทบทวนเกี่ยวกับเกณฑ์การรักษาสภาพนักศึกษา และเกณฑ์การบรรจุเข้ารับราชการ รวมทั้งงบประมาณสำหรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเสริม

ด้านการดำเนินการ พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ควรปรับปรุงงานด้านบริการและสวัสดิการควรประสานงานระหว่างหน่วยงานผู้ใช้ครูและผลิตครู

ด้านผลผลิต พบว่า บัณฑิตครุฑายาทเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบสูง และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูด้วย

สุวัชรี อินทร์วิจิตร (2533) ได้ทำการวิเคราะห์โครงการรับนิสิตวิทยาศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า วิธีการคัดเลือกมีประสิทธิภาพสามารถได้นิสิตมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ นิสิต พสวท. และนิสิตทุนจุฬาระยาน ได้ผลดีสำหรับความสามารถแก่ปัญหาการออกกลางคืน สรุปคือ บรรด้วยในด้านวัตถุประสงค์ นิสิตไม่วันทุนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสิตปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิต พสวท. และนิสิตทุนจุฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด

ผู้บริหารให้การสนับสนุนโครงการนี้ แต่เห็นควรปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์ การกำหนดเกณฑ์การรับ นิสิตส่วนใหญ่พึ่งพอด้วยในโครงการนี้ และเห็นว่าโครงการนี้สามารถผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีพื้นฐานความสนใจทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นกำลังของประเทศไทยในอนาคต

คุณย่ออำนวยบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้สรุปผลการคิดตามและประเมินผลการศึกษาแก่นักเรียนชาวไทย ที่นับถือศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าศึกษาต่อใน

มหาวิทยาลัยต่างๆ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจนานมี ปีการศึกษา 2528 จำนวน 10 คน
พบว่าปัญหาในแต่ละสถาบันไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ

1. มีความต้องการรับทุนการศึกษา โดยการให้ทุนควรให้ผู้ที่ยากจนจริง ๆ และไม่
ควรกำหนดเกณฑ์การให้สูง
2. ปัญหาด้านการเรียน ในระบบแรกเรียนไม่ทัน ต้องการการสอนเสริมในรายวิชา
หลักได้แก่ คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ
3. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่มีปัญหา สามารถเข้ากับเพื่อนๆ ได้ดี
4. ส่วนใหญ่มีปัญหารื่องเงินค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษา

Caston, Falton ELLIS (1991) ได้วิเคราะห์สถานภาพของการให้ คำปรึกษาแนะแนว
การศึกษา และโปรแกรมการบริการพิเศษ สำหรับนักกีฬาระหว่าง 2 วิทยาลัยในการประชุม
กีฬาในอเมริกากลาง 1975–1985 จากค่าตามในการวิจัย 6 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับหลักการและความ
คิดเห็นของผู้ทำงานในมหาวิทยาลัย พบร่วมกัน

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยพอใจด้านการใช้ชีวิชีให้คำแนะนำ ปรึกษาทางวิชาการและให้
คำปรึกษาเป็นพิเศษ ช่วยเหลือส่งเสริมการศึกษาของนิสิตนักกีฬา
2. หน่วย NCAA ควรเริ่มให้แนวทางความต้องการ เข้าเป็นนิสิตนักกีฬา
3. อาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีโปรแกรมให้ความช่วยเหลือโดยตรง
4. ทุนที่ใช้สำหรับการให้คำแนะนำ และคำปรึกษาทางวิชาการ ควรมาจากภาควิชา
การกีฬา
5. ผู้บริหารส่วนใหญ่ ได้เก็บรักษายาบันทึกความก้าวหน้าทางการศึกษาของนิสิตนักกีฬา

3. สภาพภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ของโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ

ปัญญา ชีระวิทยาเลิศ (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกับประเภทโควตาภาคตะวัน
ออก ปีการศึกษา 2523–2526 พบร่วมกัน อาชีพบินามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้า ต่างกับนิสิต โควตาซึ่งมีบินาม
และมารดาเป็นอาชีพเกษตรกรรมแต่ระดับการศึกษาไม่ต่างกัน การปรับตัวในสังคมและทัศนคติต่อ

การเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภท และอัตราอุกกาลคันเฉลี่ยร้อยละ 15 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับพรเพ็ญ รต.โภภัส (2518) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันและพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมปีที่ 5 ของทั้ง 2 ประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ตรงการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักศึกษาประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งกี สอดคล้องกับ วิลาวรรณ อุทัยสา (2519) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สาธิต จันทรวนิจ (2529) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ระหว่างกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย และโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร (โควตาพิเศษ) ที่เข้าศึกษาในปี 2522–2526 พนว่า นิสิตประเภทที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นิสิตที่สอบผ่านโดยทบวงมหาวิทยาลัยในชั้นปีเดียวกัน ซึ่งอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก 2 ประเภทที่อยู่ในคณะ โบราณคดี คณะมนุษนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบ คัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยสำนักทะเบียนและประเมินผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2533 พนว่า ผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2529–2531 ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง มีค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรใกล้เคียงกัน คือ

2.5 – 2.6 การที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มานจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกคัดเลือกส่วนกลางมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ใกล้เคียงกันนี้ อาจเนื่องมา จากความสามารถในการเรียนที่ใกล้เคียงกัน ประกอบกับวิธีการสอนคัดเลือกทั้งแบบโควตาและ ส่วนกลางข้อสอบอาจมีความยากง่ายใกล้เคียงกันและสิ่งที่สำคัญคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน ที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันกับอาจารย์ผู้สอนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของภาคอื่น ๆ และสรุปได้ว่าคุณภาพการสอบคัดเลือกแบบโควตา เทียบได้เท่ากับการสอบคัดเลือกส่วนกลาง ทำให้มีนักศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน ผลการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษา แล้วจึงใกล้เคียงกัน คือ ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา ปีการศึกษา 2529–2531 มี ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มานจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางเล็กน้อย กว่าคือ ผู้สำเร็จการศึกษา รหัสประจำตัว 26.. ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 87.70 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 79.89 รหัสประจำตัว 27.. โควตาสำเร็จการศึกษาร้อยละ 88.63 โดยส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.60 และรหัสประจำตัว 28.. โควตาสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.50 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.91

การที่ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตามีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มานจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง อาจมีเหตุผลทางครอบครัวที่ พ่อแม่อุปถัมภ์ใกล้ค้อยติดตามดูแลอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความสนใจและตั้งใจเรียนมากกว่า

รายงานวิจัยเรื่องการสัลสิทธิ์ของผู้สอนโควตา เพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปี การศึกษา 2530 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ布ว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้สอนคัดเลือกได้ตัดสินใจ สัลสิทธิ์ในการเข้าศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สอนคัดเลือกได้โดยระบบโควตาใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี 2530 มีสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก โอกาสการทำงานทำให้อนาคต โดยผู้สัลสิทธิ์คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะ ทำงานทำได้ยาก

ประการที่สอง ความนิยมชมชอบในคณะหรือสาขาวิชาที่ได้เข้าศึกษา อันเป็นผลมาจากการ เปิดโอกาสให้เลือกสอบได้หลายคณะ หรือสาขาวิชาและผู้สัลสิทธิ์

ไม่สามารถสอบเข้าในคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนเองชอบมากที่สุด หรือเลือกเป็นอันดับแรกได้

ประการที่สาม การขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยังไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่า ผู้สละสิทธิ์ในการศึกษาส่วนใหญ่ มีบุคลากรค่าประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม

3. สภาพภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ของโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ

ปัญญา ชีรัวทยเดช (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกับประเภท โควตาภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2523–2526 พบร่วมกับ อาจารย์พิเศษค่าห้องนิสิตทั้ง 2 ประเภทต่างกัน คือนิสิตผ่านการสอบคัดเลือกบุคลากรค่าห้องนิสิตให้กับอาจารย์พิเศษค่าห้องนิสิตโควตาซึ่งมีบุคลากรคามีอาชีพเกษตรกรรมแต่ระดับการศึกษาไม่ต่างกัน การปรับตัวในสังคมและทัศนคติต่อการเรียนการสอนในชั้นปี 2, 3, 4 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภท และอัตราของการถูกคัดออกค่าห้องนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ลดลงกับพรเพ็ญ รต.โภภัส (2518) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ พบร่วมกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมปีที่ 5 ของทั้ง 2 ประเภทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ต่องการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักศึกษาประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งก็สอดคล้องกับ วิล่าวรรณ อุทัยสาร (2519) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สา�ิต จัทรินิจ (2529) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ระหว่างกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบทวนมหาวิทยาลัย และโดย

มหาวิทยาลัยศิลปากร (โควตาพิเศษ) ที่เข้าศึกษาในปี 2522 - 2526 พบว่า นิสิตประเภทที่มหาวิทยาลัยสอนคัดเลือกเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นิสิตที่สอนผ่านโดยทบวงมหาวิทยาลัยในชั้นปีเดียวกัน ซึ่งอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก 2 ประเภทที่อยู่ในคณะ โบราณคดี คณะมัณฑนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2533 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2529–2531 ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ใกล้เคียงกัน คือ 2.5 – 2.6 การที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ใกล้เคียงกันนี้ อาจเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนที่ใกล้เคียงกัน ประกอบกับวิธีการสอบคัดเลือกทั้งแบบโควตาและส่วนกลาง ข้อสอบอาจมีความยากง่ายใกล้เคียงกันและสิ่งสำคัญคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับอาจารย์ผู้สอนมัธยมศึกษาตอนปลายของภาคอื่น ๆ และสรุปได้ว่าคุณภาพการสอบคัดเลือกแบบโควตา เทียบได้เท่ากับการสอบคัดเลือกส่วนกลาง ทำให้มีนักศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน ผลการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจึงใกล้เคียงกัน คือ ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา ปีการศึกษา 2529–2531 มีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางเล็กน้อย กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษา รหัสประจำตัว 26.. ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 87.70 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 79.89 รหัสประจำตัว 27.. โควตาสำเร็จการศึกษาร้อยละ 88.63 โดยส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.60 และรหัสประจำตัว 28.. โควตาสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.50 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.91

การที่ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มาจากการสอนเลือกแบบโควตา มีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง อาจมีเหตุผลทางครอบครัว ที่พ่อแม่อยู่ใกล้ค้อยดิตตามคุณแลอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความสนใจและตั้งใจเรียนมากกว่า

รายงานวิจัยเรื่องการสั่งสอนโควตา เพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2530 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พนว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้สอบคัดเลือกได้ตัดสินใจสั่งสอนในเรื่องของการเข้าศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สอบคัดเลือกได้โดยระบบโควตาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี 2530 มีสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก โอกาสการทำงานทำในอนาคต โดยผู้สั่งสอนคิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะทำงานทำได้ยาก

ประการที่สอง ความนิยมชมชอบในคณะหรือสาขาวิชาที่ได้เข้าศึกษา อันเป็นผลมาจากการเปิดโอกาสให้เลือกสอบได้หลายคณะ หรือสาขาวิชา และผู้สั่งสอนคิดว่าไม่สามารถสอบเข้าในคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนเองชอบมากที่สุด หรือเลือกเป็นอันดับแรกได้

ประการที่สาม การขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวบังไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่า ผู้สั่งสอนคิดว่าการศึกษาส่วนใหญ่ มีบิดา มารดาประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม

ทราเวอร์ส (Traverse, 1958) กล่าวไว้ในหนังสือ ‘Educational Measurement’ ว่าการที่จะให้นิสิตมีการศึกษาดีจำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านการศึกษามาช่วยด้วย อันได้แก่ การปรับตัวสภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวังทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาเอกที่เลือกเรียนและอาจารย์ผู้สอน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

กรอนลันด์ (Gronlund, 1959) กล่าวไว้ในหนังสือ ‘Sociometry in the Classroom’ ว่าเมื่odeกที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมีปัญหาด้านการเรียนอีกด้วย และพบว่าปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในระหว่างกลุ่ม เป็นต้นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข มีนัก

เรียนจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จอันเนื่องมาจากการปัญหาการปรับตัวทางสังคม

อะแนสตาซี (Anastasi, 1961) ได้กล่าวในหนังสือ “Psychological Testing” ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual factor) และที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non – intellectual factor) ด้านอื่น ๆ เช่น การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวัง ทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาเอกที่เลือกเรียน อาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้แล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ เป็นต้น

เพรสคอทท์ (Prescott, 1961) กล่าวในหนังสือ “A Report of Conference on Child Study” ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิต ได้แก่

1. องค์ประกอบทางกาย (Physical Factors) เช่น การเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ เป็นต้น
2. องค์ประกอบทางความรัก (Love Factors) เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา – มารดา สมาชิกคู่ ๆ ในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม (Cultural and Socialization Factors) เช่น ขนบทรัมเนียมประเพณี การอบรมทางบ้าน ฐานะเศรษฐกิจ เป็นต้น
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors)
5. องค์ประกอบทางด้านการพัฒนาแห่งคน (Self – Development Factors) เช่น สติปัญญา ความสนใจ ทัศนคติต่อการเรียน เป็นต้น
6. องค์ประกอบทางการปรับตัว (Self – Adjustment Factors) เช่น ปัญหาการแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

ซึ่งทั้ง 6 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กันมากและมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิตด้วย ชิลการ์ด (Hilgard, 1962) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “Introduction to Psychology” ว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แอสติน (Astin, 1964) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Personal and Environmental Factors Associated with College Dropouts Among High Aptitude Students” พนวันนิสิตส่วนใหญ่ที่ลาออกจาก การเรียนในมหาวิทยาลัย กล่างค้นมักรู้มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ

4. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

ดวงใจ กสานติกุล (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การใช้บริการของศูนย์สุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยแวนเดอร์บิลท์” พนวันนักศึกษาส่วนใหญ่มาปรับปรุงจากศูนย์ด้วยอารมณ์ซึมเศร้า ร้อยละ 43.1 ความวิตกกังวลร้อยละ 19.7 ผิดหวังด้านความรักร้อยละ 14.7 และมีอาการทางกายร้อยละ 6.4 โรคที่พนจะอยู่ในกลุ่มของความเครียด และปฏิกริยาที่มีต่อการปรับตัว (Stress and Adjustment Reaction) ถึงร้อยละ 43.1 นักศึกษาส่วนใหญ่จะมารับการรักษาด้วยตนเอง นักศึกษาที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต ส่วนใหญ่สามารถการศึกษาได้รับปริญญา โดยที่นักศึกษาได้รับการรักษาทางจิตเวชอย่างต่อเนื่อง

สุชาติ พหลภรณ์และพกพันธ์ วุฒิลักษณ์ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “วิจัยการม่าตัวตายในสังคมไทย” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากการเก็บรายชื่อผู้ม่าตัวตายสำเร็จจากหนังสือพิมพ์รายวันเป็นเวลา 2 ปี และกลุ่มควบคุมจากการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลจิตวิทยาของญาติผู้ป่วย รวมทั้งสิ้น 434 ราย ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่ม่าตัวตายสำเร็จ คิดเป็นอัตราส่วนชาย : หญิง เท่ากัน 1 : 8 โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 15 – 24 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.4 เป็นนักเรียน - นักศึกษา ถึง 26 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.3 ถ้าจำแนกตามสถานภาพการมีรายได้พบว่าเป็นผู้อาศัยเงินจากผู้อื่น 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 อัตราการเสี่ยงต่อการม่าตัวตายพบว่าผู้ที่เป็นโสด ม่าย หย่า แต่งงานแล้วแยกกันอยู่ จะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่าผู้ที่แต่งงานแล้วยังอยู่ด้วยกัน ผู้ที่อาภาริจ ประสาท มีโรคทางกายรุนแรงหรือเรื้อรังหรือทุพพลภาพ ผู้ที่กำลังใช้ยา.rักษาโรคจิต - โรคประสาทอยู่ และผู้ที่มีญาติสนิทม่าตัวตายจะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่าผู้ที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว บ้านเป็นสถานที่สำคัญของการม่าตัวตาย เพศชายจะเลือกวิธีการม่าตัวตายที่รวดเร็วและรุนแรงกว่าเพศหญิง คือการใช้ปืนยิงตัวเองถึงร้อยละ 75.96

อภิวันทน์ วงศ์ข้าหลวง (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว และสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีและ

อาชีวศึกษา” พบว่า “นักศึกษาประสบปัญหามากที่สุด ในด้านการปรับตัวทางการเรียนสุขภาพจิต ของนักศึกษาไม่ร่วมกัน เนื่องจากความไม่เข้าใจกัน หรือเลือกเรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีสุขภาพจิตไม่ดี ไม่สามารถเข้าใจกัน ปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์กัน

โบนนี (Bonney, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “A Study of Constancy of Sociometric Ranks Among College Student Over a two-year Period” โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยพบว่า นิสิตที่ได้รับคะแนนสูงในสังคมมีคิดและมีบทบาททางกิจกรรมทางสังคมมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าพวกรึไม่ได้รับคะแนนในสังคมมีคิดต่ำ

คาร์ (Carr, 1956) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Problem Areas of Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by the Mooney Problem Check List” พบว่า “นิสิตที่เรียนดีจะมีปัญหาทั่วๆ ไป แต่นิสิตที่เรียนอ่อนจะมีปัญหาด้านวิชาการ นิสิตที่สองกลุ่มนี้มีปัญหาด้านสังคมและบุคลิกภาพมากกว่าทางด้านศาสนา ปรัชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศและนิสิตในกลุ่มที่เรียนอ่อนมีความสามารถทางด้านกิจกรรมทางสังคมมากกว่านิสิตกลุ่มที่เรียนดี

โคป และคอลล (Cope, et al., 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Revolving College Doors” พบว่า การปรับตัวทางอารมณ์ของนิสิตมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการปรับตัวกับเพื่อนที่เปลี่ยนเพื่อนเป็นเพื่อนเด็กคู่กันและเพื่อนต่างเพศ

เดลฟ์ (Delph, 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth Grade Children From Low Income.” โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา (Non – intellectual Trait) และผลผลิตสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก พบว่า เด็กที่มีฐานะยากจนจะมีการปรับตัวไม่ดีแม้ว่าจะมีผลการเรียนดีและเด็กที่มีการปรับตัวดีจะเป็นเด็กที่ครูผู้สอนได้ประมาณค่าว่า “เป็นผู้ที่มีผลสำเร็จทางการเรียน”

ไอร์查ร์ด (Izard, 1973) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “An Analysis of Anxiety and Depression.” โดยสำรวจจากนักศึกษาจำนวน 332 คน เพื่อศึกษาว่าสถานการณ์ใดบ้างที่นักศึกษาเคยมีประสบการณ์การซึมเศร้าในอารมณ์ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ที่ได้คือ ภาระการเรียนซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผิดหวังหรือไม่ได้รับรางวัลตอบแทนสถานการณ์ที่ทำให้นักศึกษาเศร้าซึ่งได้มากคือ การสูญเสียตำแหน่งทางสังคม การตายหรือการเจ็บป่วยของเพื่อนที่สนิทมาก

โคลแมน และคณะ (Coleman and other, 1980) ได้กล่าวไว้ว่าในเรื่อง “Abnormal Psychology and Modern Life.” ว่าแหล่งที่ทำให้เกิดความคับข้องใจมีดังนี้

1. ความซักซ่า ซึ่งในสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันมาก เวลาจึงเป็นสิ่งที่มีค่าทำอะไรต้องหันเวลา แต่เนื่องจากพลเมืองมีเพิ่มมากขึ้น ความต้องการในบริการต่าง ๆ จึงมีข้อจำกัด เช่น รถมากแต่ถนนแคบแต่ทุกคนต้องไปโรงเรียน ไปทำงาน ผลทำให้รถติดกันแน่นมาก เป็นต้น

2. การขาดแคลน อันได้แก่ สิ่งที่เราต้องการมีไม่เพียงพอหรือไม่มี เช่น ความสามารถทางสมอง

3. การสูญเสีย อาจจะได้แก่ ทรัพย์สินหรือคนที่เรารักจากไป เป็นต้น

4. ความล้มเหลว เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแก่งแย่งชิงดีแข่งขันซึ่งแน่นอนย่อมจะมีผู้แพ้ ซึ่งผู้ประසพในการล้มเหลวหรือการพ่ายแพ้ย่อมจะมีมากกว่าผู้ชนะ ดังนั้น ย่อมเกิดความคับข้องใจได้ง่าย

5. ภาระ ความหมาย คนทุกคนตระหนักรในชีวิตของคนว่ามีคุณค่าแต่ถ้าเมื่อไรที่เราลืมสักตัวว่าไม่เป็นที่ต้องการของคนอื่น ไม่มีใครเขารักเรา ไม่มีคนรักก็จะรู้ว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไร้ความหมาย สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองทันที

赖特 และบีน (Wright and Bean, 1974) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ‘The Influence of Socioeconomic Status on the Predictability of College Performance.’ พบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดีกว่านิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ รายได้ของครอบครัวจะเป็นตัวทำนายเกรดเฉลี่ยได้ดีที่สุด

ไฮโรวิทซ์ และคณะ (Horowitz and all, 1980) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ‘Signs and Symptoms of Post-traumatic Stress.’ โดยทำการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคนที่มี

ความเครียดและวิตกกังวล ภาวะอาการซึมเศร้า พนว่า คนมีอาการเครียดใจและกังวลใจต่อสิ่งต่าง ๆ มากเกินไปถึงร้อยละ 97 รู้สึกเหงาร้อยละเอ 92 รู้สึกตัวเองสิ้นหวังในอนาคต รู้สึกตัวเองไม่มีคุณค่า ไม่สนใจเรื่องเพศ รู้สึกจำนันต่อชีวิต และท้ายสุดคิดว่าชีวิตนี้ไม่มีค่า ส่วนอาการวิตกกังวล พนว่า มีความรู้สึกเครียดถึงร้อยละ 95 รู้สึกกลัวไปหมดร้อยละ 75

สรุปเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่าการปรับตัวของนักเรียนนิสิตนักศึกษามีอิทธิพลโดยตรงต่อผลของการศึกษาเล่าเรียน การคำนินชีวิตภายในสถานศึกษา การศึกษาสภาพปัญหาของการปรับตัวจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดัง ๆ ที่ใช้เป็นกลไกของการปรับตัว สภาพแวดล้อมและอื่น ๆ ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ สุขภาพจิตของนิสิตนี้เองด้วยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ชี้ให้เห็นว่า ความล้มเหลวของการปรับตัวของนิสิตมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตโดยตรงก็ตามที แต่ยังไม่มีงานที่ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับภาวะของสุขภาพจิตมีมากน้อยเพียงใด และในเชิงใด อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า นิสิตที่มีปัญหาของการปรับตัวทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ อายุ เพศ พ่อแม่ สภาพการจัดการเรียนการสอน อันได้แก่ หลักสูตรการสอน บรรยายภาค เป็นต้น สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาของการปรับตัวนี้ บางสาเหตุสามารถปรับเปลี่ยน (Manipulate) ได้ สามารถควบคุม (Control) ได้ เพื่อเป็นการลดอุปสรรคของการปรับตัวที่มีสภาพเป็นปัญหาเช่นมโยงถึงสุขภาพจิตของนิสิต

นอกจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความก้าวร้าว การอดดอย พูดเท็จ การเก็บตัว ความเครียด เป็นผลสืบเนื่องมาจากการปรับตัวของบุคคลต่อสภาพแวดล้อมทั้งสิ้น และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้เป็นปัญหา อุปสรรคและการเรียนของนิสิตอยู่ในระดับต่ำ และยังเป็นตัวสร้างปัญหาให้กับสังคมที่เวคล้อด้วยกันอยู่ในทางตรงกันข้าม หากนิสิตสามารถปรับตัวได้ดีเข้ากับสภาพแวดล้อม ได้อย่างดี ก็จะส่งผลให้นิสิตประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถใช้ชีวิตภายในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข

การวัดความสามารถในการปรับตัวมีหลากหลายวิธี ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกต โดยคุณลักษณะการใช้ชีวิตประจำวัน การตอบเพื่อน การร่วมกิจกรรม ผลการเรียน เป็นต้น และสามารถนำผลการประเมินดังกล่าว มาศึกษาวิเคราะห์ได้ พอสมควร ทั้งนี้อาจจะต้องใช้วิธีการรวมข้อมูลในหลาย ๆ วิธี เพื่อความแน่นอนของการวัดและการประเมินผล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 2 จำนวนทั้งหมด 1,072 คน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรโดยวิธี การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากนักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 1 – 4 จากคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณะเกษตรและอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ประจำปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 2 จำนวนทั้งหมด 204 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งตามลักษณะของเครื่องมือออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพของนักศึกษาโควตา ได้แก่ ชั้นปี เพศ อายุ ภูมิลำเนา วิชาเอก อาชีพของบิดา - มารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว สถานภาพของบิดา – มารดาและที่พักของนักศึกษาในปัจจุบัน

ชุดที่ 2 เป็นแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา ซึ่งเป็นปัญหาและความต้องการระดับปกติของผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกันประสบอยู่เสมอ ประกอบด้วยปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน ซึ่งในแต่ละด้านแบ่งปัญหาออกเป็น 20 ข้อ รวมปัญหาการปรับตัวทั้งสิ้น 220 ข้อ ซึ่งสุกาวารรณ โคงราชรัส ได้แปลและเรียบเรียงมาจากแบบสำรวจปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List : College Form, 1950) และได้คำสัมภาษณ์ที่ยังคงบันทึกไว้ 0.983 (สุกาวารรณ โคงราชรัส 2524)

แบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (Health and Physical Development, HPD) มีรายการปัญหาทางสุขภาพและการยอมรับพัฒนาการทางร่างกายของตน เช่น สุขภาพไม่ดี ไม่แข็งแรงเท่าที่ควรป่วยบ่อย ๆ มีโรคประจำตัว ไม่พอใจในรูปร่างที่เป็นอยู่มีความต้องการทำร่างกายทำให้หงุดหงิดรำคาญ

2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (Finances, Living Conditions and Employment, FLE) มีรายการปัญหาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ เช่น อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าเดิม ครอบครัวมีปัญหาด้านการเงิน ต้องทำงานเพื่อจะได้เงินมาใช้จ่ายส่วนตัว ไม่พอใจในที่พักอาศัยปัจจุบัน

3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (Social and Recreational Activities, SRA) รายการปัญหา ได้แก่ มีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจน้อย ไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รู้สึกประหม่าเมื่อพบผู้คน ขาดทักษะทางกีฬา มีโอกาสสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อย

4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social – Psychological Reactions , SPR) เป็นรายการปัญหาการปรับตัวทางสังคมและความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ความรู้สึกกระดากรอย่าง่ายไม่มีเพื่อนสนิทในมหาวิทยาลัยมักมีข้ออกเสียงโถ่เย้งกับผู้อื่น หาผู้ที่จะปรับทุกข์ด้วยได้ยากตามผู้อื่นได้ง่าย

5. ด้านอารมณ์และส่วนตัว (Personal – Psychological Relations , PPR) รายการปัญหาประกอบไปด้วย มักเครียดอยู่เสมอ มีความกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ท้อแท้ง่าย ใจลายขาดความเชื่อมั่นในตนเองคิดอยากม่าตัวตาย

6. ด้านทางเพศ (Courtship, Sex and Marriage, CSM) รายการปัญหามักจะประกอบไปด้วย มีนัดกับเพื่อนต่างเพศอย่างบ้านไม่ยอมรับเพื่อนต่างเพศ กลัวหาดูไม่ได้ ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน

7. ด้านบ้านและครอบครัว (House and Family , HF) รายการปัญหาประกอบไปด้วย บิดาและมารดาไม่ลงรอยกัน มีปัญหากับบิดาหรือมารดา ไม่มีบ้านที่เที่ยวพำนัช เข้ากับสมาชิกในครอบครัวไม่ได้ ต้องการความรักความเข้าใจ

8. ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (Morals and Religion, MR) รายการปัญหามักประกอบไปด้วย ความหมดครบทราในศาสนาที่ยึดถือสับสนปัญหาในด้านศีลธรรมและจรรยาบางประการ ต้องการมีปรัชญาของชีวิตควบคุมตนเองไม่ค่อยได้ มักจะยอมแพ้ต่อสิ่งล่อตาล่อใจง่าย

9. ด้านการเรียน (Adjustment to College Work, ACW) รายการปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจ นิสัย และทัศนคติทางการเรียน เช่น เรียนไม่เก่ง ไม่ทราบถึงวิธีการที่จะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา ไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้อย่างจริงจัง

10. ด้านอนาคต : อาชีพและการศึกษา (The Future : Vocational and Educational , FVE) รายการปัญหา ได้แก่ ต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพ สงสัยในคุณค่าของปริญญา บัตรไม่แน่ใจว่าเรียนไปจะคุ้มค่าหรือไม่ มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน

11. ด้านหลักสูตรและการสอน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP) รายการปัญหาเกี่ยวกับบรรยายภาคและสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย เช่น ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน อาจารย์ไม่สนใจนักศึกษา สถาบันมีกฎข้อบังคับมากเกินไป กิจกรรมของสถาบันขาดการประสานงานที่ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาโควตาทั่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาโควตาทั่งหมด โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำแบบสอบถามมาตรวจสอบ พบว่า นักศึกษาโควตาตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้ง 204 ฉบับ
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจะทำการทดสอบโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามมาชุดที่ 1 มาแจกแจงหาความถี่หาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามมาชุดที่ 2 มาหาจำนวน (N) ค่าร้อยละ (%) ค่ามัธยมิเตลิกิต (\bar{x}) ตัวแปรเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวเปรียตามเพศ ชั้นปี โดยใช้ค่า “เอฟ” (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยกำหนดค่าคะแนนแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ไม่เป็นปัญหา มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
เป็นปัญหาเล็กน้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เป็นปัญหาปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เป็นปัญหามาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เป็นปัญหามากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

แล้วแปรความหมายออกมาเป็นค่าร้อยละ (%) โดยการแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ไม่มีปัญหา หมายถึง ผู้ที่ตอบไม่เป็นปัญหา ซึ่งมีค่าคะแนนเป็น 1 รวมกันและกลุ่มที่มีปัญหา คือ ผู้ที่ตอบตั้งแต่เป็นปัญหาเล็กน้อยขึ้นไป แล้วนำกลุ่มที่มีปัญหามาแบ่งตามความมากน้อย โดยใช้ค่า มัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนน 1.01 – 2.49	หมายถึง	มีปัญหาเล็กน้อย
คะแนน 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
คะแนน 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีปัญหามาก
คะแนน 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

เมื่อพบว่าค่า “เอฟ” มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำไปเปรียบเทียบการวิเคราะห์ พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student – Newman – Kuels) ที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การคำนวณหาค่าร้อยละ (%) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่า “เอฟ” (F-Test) หาค่าความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One – Way Classification Analysis of Variance) และเปรียบเทียบการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student - Newman - Kuels) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส-พี-เอส-เอส-เอ็กซ์ (SPSS^x-Statistical Package for the Social Science X) ของศูนย์ คอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “ปัญหาปรับตัวของนักศึกษาของนักศึกษาโควตาสถานบันราชภัฏพิบูล
สังคมน า จ.พิษณุโลก” ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาโควตาที่ลงทะเบียนเรียนในภาค
เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทั้งหมดจำนวน 204 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา
ครบทั้งหมด 204 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 204 ชุด สามารถเสนอ
ผลการวิจัยได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

1. สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถานบันราชภัฏพิบูลสังคมน า จ.พิษณุโลก

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส-พี-เอส-เอ็กซ์ (SPSSX) ของ
ศูนย์คอมพิวเตอร์สถานบันราชภัฏพิบูลสังคมน า จ.พิษณุโลก ในการคำนวณหาค่าร้อยละ (%)
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(ANOVA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลปรากฏว่า นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็น
เพศหญิงร้อยละ 82.8 (ตารางที่ 1) นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 27.0
รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 24.5 และชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 23.0
(ตารางที่ 2) โปรแกรมวิชาที่นักศึกษาโควตาเลือกเรียนเป็นส่วนใหญ่คือ วิชาภาษาอังกฤษร้อยละ
32.8 (ตารางที่ 3) นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี (ตารางที่ 4) และมีภูมิ
ถิ่นาอุบลจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุดคือ ร้อยละ 15.7 (ตารางที่ 5) บิดามารดาประกอบอาชีพ
เกษตรกรเป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 34.8 และ 26 (ตารางที่ 6 และ 7) ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระหว่าง 2001 – 5000 ต่อเดือน ร้อยละ 47.5 (ตารางที่ 8) ระดับการศึกษาของบุคคลมาส่วนใหญ่ของการศึกษาระดับประถมศึกษาทั้งคู่คิดเป็นร้อยละ 58.3 (ตารางที่ 9 และ 10) และบุคคลมาต้องยื่นค่าวิกันร้อยละ 74.5 (ตารางที่ 11) ซึ่งในระหว่างที่นักศึกษาโควตาศึกษาอยู่ในสถาบันนั้น นักศึกษาโควตาพักอาศัยอยู่หอพักถึงร้อยละ 40.7 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	35	17.2
หญิง	169	82.8
รวม	204	100.0

จากตารางที่ 1. แสดงว่า นักศึกษาโควตา กกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 82.8 และ 17.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	52	25.5
ชั้นปีที่ 2	50	24.5
ชั้นปีที่ 3	47	23.0
ชั้นปีที่ 4	55	27.0
รวม	204	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่า นักศึกษาโควตา กกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 27.0 รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 24.5 และ ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 23.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	67	32.8
การศึกษาปฐมวัย	20	5.8
ชีววิทยาประยุกต์	3	1.5
เคมี	10	4.9
วิทยาการคอมพิวเตอร์	32	15.7
นิเทศศาสตร์	21	10.3
บริหารธุรกิจ	21	10.3
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	18	8.8
การศึกษาพิเศษ	1	0.5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11	5.4
การอาหาร		
รวม	204	100

จากตารางที่ 3 แสดงว่า้นักศึกษาโครงการเลือกเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 32.8 รองลงมาคือ โปรแกรมวิทยาการคอมพิวเตอร์ร้อยละ 15.7 ส่วนโปรแกรมนิเทศศาสตร์และบริหารธุรกิจนักศึกษาโครงการเลือกเรียนประมาณเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.3

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากพอสมควร

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17 – 18 ปี	25	12.3
19 – 20 ปี	86	42.2
21 – 22 ปี	80	39.2
23 – 24 ปี	13	6.3
รวม	204	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษาโควตากรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 19 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.2 และช่วงอายุ 21 – 22 ปี ร้อยละ 39.2 ช่วงอายุ 17 – 18 ปี ร้อยละ 12.3 และช่วงอายุ 23 – 24 ร้อยละ 6.3

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาโควตากรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 19 – 20 ปี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พิมบุ๊โลก	32	15.7
พิจิตร	24	11.8
น่าน	7	3.4
ตาก	15	7.4
สุโขทัย	28	13.7
แพร่	11	5.4
อุตรดิตถ์	12	5.9
เพชรบูรณ์	27	13.2
อุทัยธานี	8	3.9
เชียงราย	4	1.9
กำแพงเพชร	12	5.9
นครสวรรค์	24	11.8
รวม	204	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นักศึกษา โควตา ก กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต จังหวัด พิมบุ๊โลกร้อยละ 15.7 รองลงมา มีภูมิลำเนาอยู่ในเขต จังหวัด สุโขทัยร้อยละ 13.7 ส่วน จังหวัด พิจิตร และ นครสวรรค์ เป็นจังหวัดที่นักศึกษา โควตา ก กลุ่มตัวอย่าง มีภูมิลำเนาอยู่ในจำนวน เท่ากันคือ ร้อยละ 11.8

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	53	26.0
ลูกจ้าง	26	12.7
ธุรกิจส่วนตัว	34	16.7
เกษตรกร	71	34.8
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	20	9.8
รวม	204	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่าบิดาของนักศึกษาโควตาเกลี่ยตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 34.8 และรองลงมาเป็นบุคลากร ร้อยละ 26

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	15	7.4
ลูกจ้าง	11	5.4
ธุรกิจส่วนตัว	50	24.5
เกษตรกร	77	37.7
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	55	25.0
รวม	204	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่า มารดาของนักศึกษาโควตาเกลี่ยตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 37.7 รองลงมา ร้อยละ 25.0 มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพและร้อยละ 24.5 ทำธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว (เฉลี่ย/เดือน)

รายได้ของครอบครัว (เฉลี่ย/เดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2000 บาท	41	20.1
2001 – 5000 บาท	97	47.5
5001 – 8000 บาท	43	21.1
8001 – 11000 บาท	11	5.4
สูงกว่า 11000 บาท	12	5.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่ารายได้ของครอบครัวนักศึกษาโควตาอยู่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 2001 – 5000 บาท

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	2	1.0
พออ่านออกเขียนได้	12	5.9
ประถมศึกษา	119	58.3
มัธยมศึกษา	48	23.5
อุดมศึกษา	12	5.9
รวม	204	100

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีรู้หนังสือ	6	2.9
พออ่านออกเขียนได้	16	7.8
ประถมศึกษา	149	73.1
มัธยมศึกษา	21	10.3
อุดมศึกษา	12	5.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 9 และ 10 แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักศึกษาโควตาอยู่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงการศึกษาระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา – มารดา

สถานภาพของบิดา - มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	152	74.5
แยกกันอยู่	20	9.8
หย่า	7	3.4
ม่าย	24	11.8
เสียชีวิตทั้งคู่	1	0.5
รวม	204	100

จากตารางที่ 11 แสดงว่าสถานภาพของบิดา – มารดา ของนักศึกษาโควตาอยู่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันร้อยละ 74.5

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยของนักศึกษาในปัจจุบัน

ที่พักอาศัยของนักศึกษาในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หอพัก	83	40.7
อาศัยบ้านญาติ	44	21.5
บ้านเช่า	12	5.9
อยู่กับครอบครัว	65	31.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 12 แสดงว่าที่พักอาศัยของนักศึกษาโดยมากส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักร้อยละ 40.7

ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
ในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแยกออกเป็น 3 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาโดยมากส่วนใหญ่ทั้งหมดแยกตามเพศ
ส่วนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปี
ส่วนที่ 3 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามโปรแกรมวิชา

ส่วนที่ 1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมดและแยกตามเพศ

1. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมด

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมดมาหาค่าร้อยละ (%) ของปัญหาแต่ละด้านและปัญหาทั้งหมด 11 ด้าน แยกเป็นผู้ที่มีปัญหาและไม่มีปัญหาดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้านของนักศึกษาโควตาทั้งหมด

รายการปัญหาแต่ละด้าน	นักศึกษาโควตาทั้งหมด (N = 204)	
	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
	%	%
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	70.1	29.9
การเงินและที่อยู่อาศัย	69.1	30.9
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	84.3	15.7
ความสัมพันธ์ทางสังคม	70.1	29.9
อารมณ์และส่วนตัว	77.5	22.5
ทางเพศ	53.5	46.5
บ้านและครอบครัว	51.5	48.5
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	55.9	44.1
การเรียน	83.8	16.2
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	83.3	16.7
หลักสูตรและการสอน	84.3	15.7
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	71.3	18.7

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้านเข้าด้วยกันปรากฏว่านักศึกษาโควตาถูกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดประสบปัญหาการปรับตัวร้อยละ 71.3 และเมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาโควตาประสบกับปัญหาการปรับตัวในเรื่องหลักสูตรและการสอนและกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการเท่ากัน คือ ร้อยละ 84.3 รองลงมาได้แก่ด้านการเรียนร้อยละ 83.8 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาร้อยละ 83.3 และประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ปัญหาทางบ้านและครอบครัวร้อยละ 51.5

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหา

รายการปัญหาแต่ละด้าน	หนังสือโควตาที่มีปัญหา (N = 204)			
	น้อย %	ปานกลาง %	มาก %	มากที่สุด %
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	79.0	17.5	3.5	-
การเงินและที่อยู่อาศัย	61.0	28.4	8.5	2.1
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	57.0	36.0	7.0	-
ความสัมพันธ์	68.5	22.4	7.7	1.4
อารมณ์และส่วนตัว	62.7	30.4	5.1	1.9
ทางเพศ	79.8	12.8	3.5	3.2
บ้านและครอบครัว	78.1	14.3	6.7	1.0
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	84.2	14.0	1.8	-
การเรียน	53.2	34.5	11.1	1.2
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	50.6	36.5	11.2	1.8
หลักสูตรและการสอน	70.3	25.6	4.1	-
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	67.9	24.8	6.2	1.1

จากตารางที่ 14 แสดงว่าเมื่อรวมปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้านแล้ว พนว่า นักศึกษาโควตาทั้งหมดที่มีปัญหาการปรับตัวปรับตัวปัญหาที่ระดับมากที่สุดร้อยละ 1.1 ที่ระดับมาก ร้อยละ 6.2 ที่ระดับปานกลางร้อยละ 24.8 และที่ระดับน้อยร้อยละ 67.9 และเมื่อพิจารณาเด่น ด้านของปัญหาที่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านทางเพศร้อยละ 3.2 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ร้อยละ 2.1 ด้านอารมณ์และส่วนตัวร้อยละ 1.9 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ร้อยละ 1.8 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ร้อยละ 1.4 ด้านการเรียน ร้อยละ 1.2 ปัญหาทางบ้านและครอบครัว ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 15 ปัญหาการปรับตัวรายข้อของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

รายการปัญหา	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย		
รู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ (1)	171	83.3
ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ (3)	157	77.0
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย		
อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ (21)	170	83.3
อยากรายรายได้เพิ่มเพื่อรองรับค่าใช้จ่ายทางการเงิน (24)	153	75.0
ต้องกระหน่ำกระแทมในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ (28)	155	76.0
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ		
มีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก (42)	156	76.5
ขาดความร้อนรู้ในชีวิต (45)	164	80.4
ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยานารยาทและการเข้าสังคม (55)	154	75.5
มีโอกาสที่จะทำในสิ่งที่ต้องการน้อยมาก (59)	158	77.5
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	-	-
5. ด้านอารมณ์และส่วนตัว		
มักกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย (82)	156	76.5
มีส่วนเสีย เช่น จี้ถีม/สะเพร่า/เกียจคร้าน (91)	156	76.5
ไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้ (97)	158	77.5
ไม่สบายใจที่บังครั้งคิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง (99)	158	77.5
6. ด้านทางเพศ	-	-
7. ด้านทางบ้านและครอบครัว	-	-
8. ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา	-	-

ตารางที่ 15 (ต่อ) ปัญหาการปรับตัวรายข้อของนักศึกษาโครงการที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

รายการปัญหา	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
9. ด้านการเรียน		
สามารถเดินทางไม่ค่อยมีสมາชิ (162)	162	79.4
มีพื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา (164)	182	89.2
มีความรู้พื้นฐานและฝึกเตรียมจากชั้นมัธยมไม่พอ (165)	173	84.8
เรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ (166)	158	77.5
เขียนบรรยายไม่เก่ง (167)	153	75.0
ไม่ได้ใช้เวลาอุดหนังสือ/ศึกษาค้นคว้าเพียงพอ (169)	172	84.3
แสดงความคิดเห็นออกมากเป็นคำพูดให้ดีได้ยาก (175)	157	77.0
กลัวความล้มเหลวกลัวการสอบตก (178)	162	79.4
มีความกังวลเกี่ยวกับการสอน (179)	156	77.0
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา		
สงสัยว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ (189)	164	80.4
อยากรบานว่าตนเองมีความสามารถในการอาชีพใดบ้าง (194)	155	76.0
สงสัยว่าจะได้งานทำตามสายวิชาที่เรียนมากหรือไม่ (195)	172	84.3
กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (198)	178	87.3
ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากสถาบัน (199)	181	88.7
11. ด้านหลักสูตรและการสอน		
ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน (202)	160	78.4
บางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป (214)	157	77.0
กิจกรรมของสถาบันขาดการประสานงานที่ดี (219)	161	78.9
สถาบันขาดสถานที่/อุปกรณ์เพื่อการพัฒนา (220)	178	87.3

* ตัวเลขใน () หมายถึง หมายเลขอข้อในแบบสอบถาม

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่านักศึกษาโควตา มีปัญหาการปรับตัวตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไปมากที่สุดในด้านการเรียน จำนวน 9 ข้อ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาจำนวน 5 ข้อ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัวอย่างละ 4 ข้อเท่ากัน ด้านการเงินและที่อยู่อาศัยจำนวน 3 ข้อ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย จำนวน 2 ข้อ ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา พบว่า มีปัญหาน้อยกวาร้อยละ 75 ลงมา

2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถานบันราษฎรพิมุลสองราม พิษณุโลก แยกตามเพศ
ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามเพศมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบค่า “อฟ” (F - test) ในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “อฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาเพศชายกับนักศึกษาโควตาเพศหญิง

รายการปัญหาแต่ละด้าน	นักศึกษาทั้งหมด N = 204		เพศชาย N = 35		เพศหญิง N = 169		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	1.87	.71	1.74	.82	1.90	.69	1.41
การเงินและที่อยู่อาศัย	2.05	.94	2.26	.98	2.01	.92	2.10
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.26	.79	2.40	.88	2.24	.77	1.23
ความสัมพันธ์ทางสังคม	2.00	.87	2.09	1.04	1.98	.84	0.45
อารมณ์และส่วนตัว	2.13	.86	2.14	1.03	2.13	.82	0.01
ทางเพศ	1.60	.81	1.63	.84	1.60	.80	0.04
บ้านและครอบครัว	1.67	.80	1.74	.89	1.66	.78	0.34
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	1.66	.67	1.69	.68	1.65	.67	0.08
การเรียน	2.34	.89	2.09	.85	2.40	.89	3.55
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	2.37	.92	2.09	.95	2.43	.90	4.04*
หลักสูตรและการสอน	2.13	.70	2.17	.71	2.12	.71	0.16
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	2.01	.68	2.00	.77	2.01	.60	0.00

* P <.05 (.05 F1, $\infty = 3.84$)

จากตารางที่ 16 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาโควตาเพศชายทั้งหมดมีปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน อยู่ที่ระดับน้อยและเมื่อแยกตามเพศ พบร่วมกันว่า นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่ระดับน้อย และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบร่วมกันว่า มีปัญหาที่ระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาเฉพาะวงเกี่ยวกับอนาคตในงานอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.37) ปัญหาร่องลงมาคือ ด้านการเรียน (2.34) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.26) ด้านอารมณ์และ

ส่วนตัว (2.13) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.13) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.05) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.00) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.87) บ้านและครอบครัว (1.67) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.66) และด้านทางเพศ (1.60) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พนว่า นักศึกษาเพศชายมีปัญหาอยู่ระดับน้อยทุกด้าน แต่มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการมากกว่าด้านอื่น ๆ (2.04) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.26) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.17) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.14) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.09) ด้านการเรียน (2.09) ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา (2.09) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.74) บ้านและครอบครัว (1.74) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.69) และด้านทางเพศ (1.63) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาเพศหญิงมีปัญหาที่ระดับน้อย โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.43) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.40) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ (2.24) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.13) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.12) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.01) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (1.98) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.90) ทางบ้านและครอบครัว (1.66) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.65) และด้านทางเพศ (1.60) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พนว่า เพศหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สำหรับด้านอื่น ๆ "ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05"

ส่วนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปี

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวแยกตามชั้นปีมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยทดสอบค่า “ออฟ” (F-test) แต่ละด้าน ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “ออฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปี

รายการปัญหาแต่ละด้าน	ชั้นปีที่ 1 (N = 52)		ชั้นปีที่ 2 (N = 52)		ชั้นปีที่ 3 (N = 52)		ชั้นปีที่ 4 (N = 52)		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	1.85	.72	1.82	.63	1.89	.73	1.93	.77	0.23
การเงินและที่อยู่อาศัย	2.00	.95	2.16	.91	2.02	1.00	2.01	.89	0.31
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.29	.87	2.26	.75	2.32	.83	2.20	.73	0.21
ความสัมพันธ์ทางสังคม	2.03	1.00	2.02	.77	2.08	.88	1.85	.83	0.69
อารมณ์และส่วนตัว	2.25	1.00	2.02	.74	2.23	.78	2.04	.85	1.06
ทางเพศ	1.75	1.05	1.52	.76	1.68	.75	1.47	.60	1.38
บ้านและครอบครัว	1.75	.99	1.60	.73	1.64	.64	1.69	.79	0.34
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	1.73	.66	1.72	.70	1.65	.70	1.53	.60	1.06
การเรียน	2.38	.99	2.32	.89	2.46	.95	2.21	.74	0.71
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	2.42	.99	2.34	.85	2.46	.97	2.25	.86	0.54
หลักสูตรและการสอน	2.04	.59	2.24	.66	2.23	.87	2.01	.68	1.51
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	2.03	.79	1.86	.60	2.10	.73	1.93	.57	0.71

* $P < .05$ (.05 F3, $\infty = 2.60$)

จากตารางที่ 17 แสดงว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน พนบว่า นักศึกษาโควตาทุกชั้นปีมีปัญหาที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 มีปัญหามากกว่าชั้นปีอื่น ๆ (2.10) รองลงมา ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 (2.03) ชั้นปีที่ 2 (1.96) และชั้นปีที่ 4 (1.93) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของนักศึกษาโควตาแต่ละชั้นปี พนบว่า นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 4 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุก ๆ ด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.25) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.21) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.20) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.04) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.01) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.01) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.93) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (1.85) ทางบ้านและครอบครัว (1.69) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.53) และด้านทางเพศ (1.47) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุก ๆ ด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.46) รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.32) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.23) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.23) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.08) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.02) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.89) ด้านทางเพศ (1.68) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.65) และทางบ้านและครอบครัว (1.64) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.34) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.32) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.26) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.24) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.16) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.02) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.02) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.82) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.72) ด้านบ้านและครอบครัว (1.60) และด้านทางเพศ (1.52) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.42) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.38) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.29) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.25) ด้านหลักสูตรและ

การสอน (2.04) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.03) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.00) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.85) ด้านทางเพศ (1.75) ทางบ้านและครอบครัว (1.75) และด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.73) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโดยค่าแยกตามโปรแกรมวิชา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนแยกตามโปรแกรมวิชามาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่า “เอฟ” (F-test) ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักทางร่างกายและค่า “เอฟ” ของปั้ญหาการประนับตัวของผู้ศึกษาโภคชา แยกตามปั้ญหาร่วมวิชา

รายการปัญหาเหลือด้าน	ภาระซึ่งก่อ		ปัญห์วัย		เพศ		ความพิ渥่องร'		น้ำหนักมาตรฐาน		บริหารธุรกิจ		วิทย์สังคมศาสตร์		วิทย์การอาชีว		N = 11	F
	N = 67	N = 20	N = 10	N = 32	N = 21	N = 21	N = 21	N = 21	N = 18	N = 18	N = 18	N = 18	N = 18	N = 18	N = 11	N = 11		
	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD	—x	SD
สูญเสียพลังงานจากการหายใจ	1.85	.70	1.95	.83	1.90	.74	1.91	.73	1.76	.62	1.86	.65	1.78	.65	2.36	.85	.92	
การเงินและที่อยู่อาศัย	1.87	.90	1.85	.75	2.50	.97	2.59	1.04	1.81	.60	2.09	1.04	2.00	.69	2.18	1.25	2.79	
กิจกรรมทางสังคมและหนี้นầnหน้ากาก	2.22	.76	2.20	.89	2.50	.85	2.53	.80	2.43	.75	2.00	.77	2.17	.71	2.09	.83	1.29	
ความตื่นพ้นตัวทางด้านคง	2.00	.90	1.90	.72	2.30	.67	2.13	.94	2.05	.74	1.81	.81	1.94	.94	1.73	.79	0.64	
อาการเมื่อตื่นตัว	2.19	.91	2.15	.93	2.30	.95	2.16	.92	1.95	.50	1.90	.70	2.22	.73	2.00	.77	0.54	
ทางเพศ	1.51	.77	1.70	.73	1.80	.63	1.75	1.05	1.53	.58	1.57	.75	1.67	.59	1.64	.81	0.82	
ปั๊มน้ำและเครื่องบดครัว	1.73	.77	1.50	.76	2.10	1.10	1.78	.98	1.29	.46	1.52	.60	1.89	.76	1.45	.52	1.91	
ศึกษาระบบทราบและศักดิ์สิทธิ์	1.67	.64	1.55	.76	1.70	.48	1.78	.75	1.48	.60	1.67	.66	1.67	.68	1.64	.67	0.46	
การเรียน	2.36	.90	2.40	.88	2.50	.97	2.50	.88	2.38	.74	2.10	.83	2.22	1.00	2.27	1.01	0.49	
บันดาล : ยานพาณิชย์และการศึกษา	2.39	.87	2.35	.99	2.50	.70	2.59	.87	2.29	.85	2.38	.86	2.33	1.03	1.82	.98	0.95	
หลักสูตรและการสอน	2.13	.72	1.90	.55	2.20	.42	2.28	.62	1.90	.62	2.23	.89	2.28	.57	2.00	.89	1.08	
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	1.96	.66	2.05	.69	2.20	.63	2.22	.75	1.86	.48	1.95	.67	2.00	.49	1.82	.87	0.96	

* P <.05 (.05 F7 ∞ = 2.01)

จากตารางที่ 18 แสดงว่าเมื่อร่วมปัญหาแต่ละด้านทั้ง 11 ด้าน พบว่า นักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชามีปัญหาในการปรับตัวโดยส่วนรวมที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาชีวภาพรคณพิวเตอร์ มีปัญหามากกว่าวิชาเอกอื่น (2.22) รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาเคมี (2.20) โปรแกรมวิชาปฐมวัย (2.05) โปรแกรมวิชาวิทยาสิ่งแวดล้อม (2.00) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (1.96) โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (1.95) โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (1.86) และโปรแกรมวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (1.82) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของแต่ละโปรแกรม พบว่า นักศึกษาทุกโปรแกรมวิชามีปัญหาที่ระดับน้อยเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการเงินและที่อยู่อาศัยด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ที่นักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิชาชีวภาพรคณพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวทั้ง 4 ด้านที่ระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์มีปัญหาการปรับตัวด้านทางบ้านและครอบครัวที่ระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชาทั้งแต่ละด้านและรวมทั้ง 11 ด้าน พบว่า มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันในด้านการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นำปัญหาการปรับตัวด้านการเงินและที่อยู่อาศัยมาวิเคราะห์พหุคูณ โดยวิธี SNK ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์พหุคุณ (MULTIPLE COMPARISON) โดยวิธี SNK (STUDENT – NEWMAN – KUELS) จากค่าเฉลี่ยระหว่างนักศึกษาในครัวเรือนตามปัจจัยน้ำหนัก โดยเรียงจากน้ำหนักไปทาง前往ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย

รายการ	นิเทศศาสตร์ $\bar{x} = 1.81$	บัญชีวิทยา $\bar{x} = 1.85$	ภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 1.87$	วิทย์สิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 2.00$	บริหารธุรกิจ $\bar{x} = 2.10$	วิทย์การอาหาร $\bar{x} = 2.18$	เคมี $\bar{x} = 2.50$	วิทย์คอม $\bar{x} = 2.59$
นิเทศศาสตร์ (x = 1.81)	-	0.04	0.06	0.19	0.29	0.37	0.69	0.78*
บัญชีวิทยา (x = 1.85)	-	-	0.02	0.15	0.25	0.33	0.65	0.74
ภาษาอังกฤษ (x = 1.87)	-	-	-	0.13	0.23	0.31	0.63	0.72*
วิทย์สิ่งแวดล้อม(x = 2.00)	-	-	-	-	0.01	0.18	0.05	0.59
บริหารธุรกิจ (x = 2.10)	-	-	-	-	-	0.08	0.40	0.49
วิทย์การอาหาร (x = 2.18)	-	-	-	-	-	-	0.32	0.41
เคมี (x = 2.50)	-	-	-	-	-	-	-	0.09
วิทย์การคอมพิวเตอร์ (x = 2.59)	-	-	-	-	-	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี SNK ของค่าเฉลี่ยทางด้านการเงิน และที่อยู่อาศัย ระหว่างนักศึกษาโครงการที่เรียนโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ปรากฏว่า นักศึกษาโครงการ โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับ โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์และนักศึกษาโครงการ โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษา โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีปัจจัยการปรับตัวความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ส่วนนักศึกษาโครงการ โปรแกรมวิชาอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความนุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ตามตัวแปรเพศ ชั้นปี และโปรแกรมวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้ เป็นนักศึกษาโควตา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และได้ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 204 คน โดยได้จากการสุ่มมาจากประชากรคัวยวิธิการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลกลับมาครบถ้วนหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้นนี้ เป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาโควตา จำนวน 12 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำรวจปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List : College Form) จำนวน 220 ข้อ

นำเครื่องมือทั้ง 2 ชุด ไปทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลกลับมาครบถ้วนหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%) ค่ามัชณิเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบปัญหาในแต่ละด้านด้วยการทดสอบค่า “เอฟ” (F - test) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี SNK ที่ระดับความมั่นย้ำสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x ของศูนย์คอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏพิษณุโลก สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาโควตา

กลุ่มนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาโควตาอยู่ในช่วงอายุ 19 – 20 ปี จำนวน 204 คน เป็นเพศหญิง 169 คน เพศชาย 35 คน กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน และชั้นปีที่ 1 จำนวน 52 คน นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 32.8 โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษเป็นโปรแกรมวิชาที่นักศึกษาโควตาเลือกเรียนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 อายุเฉลี่ยของนักศึกษาโควตาส่วนใหญ่แล้วอยู่ระหว่าง 19 – 20 ปี ร้อยละ 42.2 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด 15.7 บิดามารดาของนักศึกษาโควตาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 34.8 ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 47.5 และส่วนใหญ่แล้วบิดา – มารดาของนักศึกษาโควตาทำงานการศึกษาระดับประถมศึกษาและยังใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน และปัจจุบันนักศึกษาโควตาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพัก ร้อยละ 40.7

2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา

2.1 ปัญหาแต่ละด้าน พนวันนักศึกษาโควตาประสบปัญหาโดยส่วนรวม ร้อยละ 71.3 ประสบปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนิสัยน้ำใจกับคุณหลักสูตรและการสอนมากที่สุด ร้อยละ 84.3 รองลงมาได้แก่ ด้านการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ประสบปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ทางบ้านและครอบครัว

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พนวันเมื่อร่วมปัญหาแล้ว เป็นปัญหาที่ระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.1 ที่ระดับมาก ร้อยละ 6.2 ที่ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.8 และที่ระดับน้อย ร้อยละ 67.9

พิจารณาปัญหาการปรับตัวแต่ละข้อที่น่าสนใจของนักศึกษาโควตา
ที่มีปัญหาตั้งแต่
ร้อยละ 75 ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

รายการปัญหา	N (204)	%
มีพื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา (164)	182	89.2
ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากรถบ้าน (199)	181	88.7
กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (198)	178	87.3
มหาวิทยาลัยขาดสถานที่/อุปกรณ์เพื่อการพักผ่อน (220)	178	87.3
มีความรู้พื้นฐานและฝีกเทรียมชั้นมัธยมไม่พอ (165)	173	84.8
ไม่ได้ใช้เวลาอุทหนังสือ/ศึกษาค้นคว้าเพียงพอ (169)	172	84.3
สงสัยว่าจะได้งานตามสาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่ (195)	172	84.3
รู้สึกก่อนเพลียอยู่เสมอ (1)	171	83.3
อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ (21)	170	83.3
ขาดความรอบรู้ในชีวิต (45)	164	80.4
สงสัยจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ (189)	164	80.4
สามารถเสียได่ง่ายไม่ค่อยมีสามารถ (162)	162	79.4
กลัวความล้มเหลวกลัวการสอบตก (178)	162	79.4
กิจกรรมของมหาวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี (219)	161	78.9
ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน (202)	160	78.4
มีโอกาสที่จะทำในสิ่งที่ต้องการทำงานอยามาก (59)	158	77.5

ปัญหาการปรับตัวแต่ละข้อที่น่าสนใจของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหาตั้งแต่ ช้อยลະ 75
ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

รายการปัญหา	N (204)	%
ไม่สามารถเลื่อนเรื่องที่ทำให้ไม่สนับได้ (97)	158	77.5
ไม่สนับใจที่บางครั้งคิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง (99)	158	77.5
เรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ (166)	158	77.5
ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ (3)	157	77.0
แสดงความคิดเห็นออกมานะเป็นคำพูดให้ได้ย่าก (175)	157	77.0
บางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป (214)	157	77.0
มีโอกาสเล่นกีฬาน้อยมาก (42)	156	76.5
นักกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ (82)	156	76.5
มีส่วนเสียง เช่น ขี้ลืม/สะเพร่า/เกียจคร้าน (91)	156	76.5
มีความกังวลเกี่ยวกับการสอบ (179)	156	77.0
ต้องกระหน่ดกระหน่ำในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ (28)	155	76.0
อยากร้าบว่าตนเองมีความสามารถในอาชีพใดบ้าง (194)	155	76.0
ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยารบรรยายและการเข้าสังคม (55)	154	75.5
อยากร้าวได้พิเศษเพราเดือดร้อนทางการเงิน (24)	153	75.0
เขียนบรรยายไม่เก่ง (167)	153	75.0

2.2 ปัญหาการปรับตัวแยกตามเพศ พบร่วมนักศึกษาโควตาเพศชายประสบทันปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ รองลงมาได้แก่ ด้านการเงินและที่พักอาศัย ด้านหลักสูตรและการสอน ส่วนปัญหาที่ประสบน้อยที่สุดได้แก่ ด้านทางเพศ ปัญหาที่นักศึกษาโควตาเพศหญิงประสบมากที่สุดคือ การปรับตัวทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ ประสบปัญหาน้อยได้แก่ด้านทางเพศ และเมื่อพิจารณาระดับของปัญหาทั้งสองเพศแล้ว พบร่วมเป็นปัญหาที่ระดับน้อยในทุกด้าน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้งสองเพศ พบร่วมนักศึกษาโควตาเพศหญิงมีความแตกต่างจากนักศึกษาโควตาเพศชายในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว

2.3 กลุ่มนักศึกษาแยกตามชั้นปี พบร่วมนักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหามากที่สุด คือการปรับตัวทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ ส่วนที่ประสบปัญหาน้อยที่สุดในด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 2 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ด้านทางเพศ นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษากับด้านการเรียน รองลงมาได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ ประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ทางบ้านและครอบครัว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนั่นทนาการ ด้านการเรียน ประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ด้านทางเพศ

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหาแล้วพบว่า นักศึกษาโควตาทุกชั้นปี ส่วนใหญ่มีปัญหาที่ระดับน้อยทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวระหว่างชั้นปี พบร่วมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 กลุ่มนักศึกษาโควตาแยกตามโปรแกรมวิชา พนว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้านของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชา มีปัญหาการปรับตัวโดยส่วนรวมที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์มีปัญหามากกว่าโปรแกรมวิชาอื่น รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาเคมี ปฐมวัย วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ และ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของโปรแกรมวิชา พนว่า นักศึกษาทุกโปรแกรมวิชาที่มีปัญหาที่ระดับน้อยเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการเรียนและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ที่นักศึกษาโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิทยาการคอมพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวทั้ง 4 ด้านนี้ที่ระดับปานกลาง และนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์มีปัญหาการปรับตัวด้านบ้านและครอบครัวที่ระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชาแต่ละด้านและรวมทั้ง 11 ด้าน พนว่ามีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันในด้านการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สำหรับด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านการเงินและที่อยู่อาศัย โดยนำมาเปรียบเทียบการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student - Newman - Kuels) จากค่าเฉลี่ยของโปรแกรมวิชา พนว่าโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมนิเทศศาสตร์ และโปรแกรมวิทยาคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญส่วนโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ไม่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยของอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาการปรับตัว

จากการวิจัย พนวันักศึกษาโควตาประสานปัญหามากที่สุดในด้านการเรียนด้าน
อนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการและด้านหลักสูตร
และการสอน เมื่จะมีการแยกตามเพศ แยกตามชั้นปีหรือแยกตามโปรแกรมวิชา ผลที่ออกมา
คล้ายคลึงกันคือ นักศึกษาโควตาประสานปัญหานักการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าว ปัญหาทาง
เพศเป็นปัญหาที่นักศึกษาโควตาประสานน้อยที่สุดเหมือนกัน ผลที่ออกมาก็คงกับผลการวิจัย
ของ มัลลิกา จิตรสุข (2508) สมศักดิ์ ประจำเนย์ (2506) สุภาพรรณ โคตรรัสร
(2524) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิวันทน์ วงศ์ข้าหลวง (2530) มัลลิกา
คงศิริมงคล (2530)

นอกจากนี้ปัญหาที่น่าสนใจเป็นอันดับแรกคือ ปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนมีปัญหานักศึกษาที่ร้อยละ 75 ซึ่งมีถึง 9 ข้อ แต่เมื่อพิจารณาที่ตัวนักศึกษาโควตาเอง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามากถึง 75% ต่างจังหวัด ซึ่งมีโครงสร้างของจังหวัดและของเมืองขนาดเล็กไม่มีสิ่งบันเทิงเริงรรมย์และโครงสร้างของเมืองไม่ซับซ้อนและขนาดใหญ่เท่าจังหวัดพิษณุโลกซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่าง นักศึกษาต้องพบกับสภาพความวุ่นวายสัมผัสของสภาพเมืองใหญ่ สภาพการแข่งขันสูงต้องช่วยตนเอง และปักร่องทนเอง และที่สำคัญต้องบังคับใจตนเองทั้งทางด้านการครองตนและการเรียน ประกอบกับนักศึกษาโควตาที่มาจากต่างถิ่น ต่างจังหวัด ซึ่งการเรียนในระดับมัธยมศึกษามีกระบวนการสอนที่เป็นรูปแบบเฉพาะนักเรียนจะทำตามที่ครู – อาจารย์บอก นักเรียนใกล้ชิดกับครู – อาจารย์มาก แต่เมื่อเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามแล้ว สภาพการเรียนการสอนนักศึกษาต้องช่วยตนเอง ต้องรับผิดชอบตนเอง อาจารย์เป็นผู้ทำหน้าที่เพียงผู้สอน แนะนำ และชี้ทางแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักศึกษา ซึ่งมักจะไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้สอนจะพบกับผู้เรียนเฉพาะในชั่วโมงที่มีการสอนเท่านั้น นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลกังวลทึ่งทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงพบว่า�ักศึกษาโควตาทุกชั้นปีมีปัญหามากในด้านการเรียน กับด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เพราะขาดการแนะนำและแนวปัจจัยทำให้ไม่รู้วิธีที่จะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาลากรณ์ (2514) พนว่า องค์ประกอบด้านตัวนักศึกษาและสถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาเป็นอย่างมาก เกือกถูก ทาสิทธิ์และคณะ (2523) พนว่า เมื่อนักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวด้าน

การเรียน จำทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ขาดความมั่นใจในตนเอง ทำให้ผลการเรียนต่ำ และมักขาดเรียนบ่อย ๆ ดังนี้เป็นสาเหตุการปรับตัวทางด้านการเรียน จึงควรเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างรีบด่วน มิฉะนั้นนักศึกษาความสามารถอาจจะไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรได้ หรือต้องออกจากสถาบันการศึกษาลงกัน ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรและงบประมาณของชาติอย่างมาก

เมื่อพิจารณาในด้านของโปรแกรมวิชา พบร่วม นักศึกษาความสามารถเป็นปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ระดับน้อย ยกเว้นโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีปัญหาที่ระดับปานกลางในด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งจากการรายงานตัวในแบบสอบถามได้แก่ เรื่องของากจะมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวให้มากกว่านี้ อย่างรายได้พิเศษ เพราะเดือดร้อนทางการเงิน ต้องประหัดในการใช้จ่าย มีโอกาสเล่นกีฬาน้อยขาดความรอนรู้ในชีวิต ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยามารยาท มีโอกาสที่จะทำให้ลิงที่จะทำน้อย มีพื้นความรู้ไม่คิดในบางวิชา ความรู้พื้นฐานและฝึกเตรียมจากชั้นมัธยมมีไม่เพียงพอ เรียนไม่เก่ง เขียนบรรยายไม่เก่ง กลัวความล้มเหลว กลัวสอบตก ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการทำงานก่อนออกจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่ง Freud ได้กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลายต้องการมีเอกลักษณ์ของตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคมได้ และ Erikson ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การปรับตัวในช่วงนี้ พากขาอยู่รู้ว่าเขาคือใครและเขาจะเป็นอะไรแต่ถ้าเข้าตัดสินใจไม่ได้ว่า เขายากจะเป็นอะไร จะทำให้เข้าสับสนในบทบาทของตนเอง (role confusion) แต่ถ้าเมื่อใดเขาสามารถปรับตัวได้ก็จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีเอกลักษณ์ของตนเอง (Intimacy) พร้อมที่จะเรียนและต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ซึ่งถ้าสถาบันราชภัฏเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ โดยร่วมมือกับปรับปรุงแก้ไขและป้องกัน ก็จะทำให้นักศึกษาความสามารถเรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

นอกจากนี้เมื่อแยกตามเพศแล้วกลับพบว่า นักศึกษาความสามารถเป็นปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ซึ่งจากแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาความสามารถส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันมีสถานที่เพื่อการพักผ่อนสันทนาการต้องการโอกาสที่จะเพลิดเพลินกับงานศิลปะหรือดนตรี ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยามารยาท และการเข้า

สังคม ต้องการแสดงความสามารถของตนเองให้ปรากฏ มีความคิดว่าตัวเราเรียนยากเกินไป อาจารย์ผู้สอนเน้นหนักในทฤษฎีและหลักวิชาการมากเกินไป และไม่ค่อยจะเข้าใจในสิ่งที่ อาจารย์สอน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาโควตาหกุยมีปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักการพัฒนาการจะพบว่าวัยนี้เพศหญิงจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ สูงกว่าเพศชายแม้ว่าจะมีอายุเท่ากัน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาเพศชายกับเพศหญิงพบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นนักศึกษาโควตา เพศหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา แตกต่างจากนักศึกษา โควตาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาโควตาเพศ หญิงซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลายมักจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ได้เร็วกว่า ทำให้เป็นผู้ใหญ่ได้เร็วกว่า นักศึกษาโควตาเพศชาย จึงมีความกังวลใจเกี่ยวกับอนาคตสูง อาจจะกลัวเรื่องการศึกษาต่อ หรือปัญหาการตกงานเนื่องจากอาชีพครูเริ่มล้นตลาด สภาพของบ้านเมืองในด้านเศรษฐกิจที่ ดusaloy การบnakเลิกว่าจ้างเข้าทำงานในบริษัทใหญ่ ๆ ที่มีเป็นกระแสเข้ามาตลอดเวลาแม้แต่ ตลาดแรงงานของรัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็นตลาดแรงงานที่ใหญ่และมีความมั่นคงสูงก็พยาภานลด อัตรากำลัง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของคราวและคราว (Crow and Crow, 1965) พบร่วม วัยรุ่นเพศหญิงมีความวิตกกังวลใจในเรื่องของการกลัวว่าจะไม่ประสบผลสำเร็จที่ตั้งไว้มากกว่า วัยรุ่นชาย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปีแล้ว พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน อาจจะเนื่องจาก นักศึกษาโควตาอยู่ในชั้นปีที่มีอายุใกล้เคียงกัน บิความารค่าประกอบอาชีพคล้าย ๆ กันและถูกคัด เลือกโดยคณะกรรมการกลุ่มเดียวกัน จึงทำให้มีปัญหาคล้ายคลึงกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามวิชาเอกแล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการ เงินและที่อยู่อาศัย ซึ่งมีโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์และ

โปรแกรมวิชาการคอมพิวเตอร์กับ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแอดสติน (Astin, 1964) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน เนื่องมาจากฐานะเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำ แกรริสันและคนอื่น ๆ (Garrison and other, 1964) พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการศึกษาได้และเมื่อพิจารณาจากแบบสอบถามตามแล้ว พบว่าโปรแกรมวิชาภาษาศาสตร์กับ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาปรับตัวการปรับตัวด้านการเงินและที่อยู่อาศัยที่ระดับน้อย ซึ่งต่างจากโปรแกรมวิชาการคอมพิวเตอร์ มีปัญหาทางด้านนี้ที่ระดับปานกลาง ปัญหาที่พบได้แก่ เรื่องอย่างมีเงินไวใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ต้องการหารายได้พิเศษเพื่อครองทางการเงิน ต้องประยัดการใช้จ่ายเงินทุกนาททุกสตางค์ บิดามารดาต้องทำงานหนักเกินไป ครอบครัวมีความกังวลใจในด้านเกี่ยวกับการเงิน ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากทางบ้านน้อย และที่บ้านไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างที่ต้องการ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า โปรแกรมวิชาภาษาศาสตร์นั้น จะต้องมีการใช้ Software และ Hardware ที่ทันสมัย และรูปแบบการเรียนการสอนต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนมีราคาสูงและอาจจะเป็นความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่พัก หรือมีชีวันนี้นึ่น ก็ต้องเสียเงินเช่น ซึ่งถือว่าอาจจะเป็นอุปสรรคในการเรียน ที่จะต้องใช้บประมาณสูง และนักศึกษาโควตาของก็ไม่มีเวลาออกไปทำงานทำพิเศษก็เป็นได้ จึงทำให้นักศึกษาโควตา โปรแกรมวิชาการคอมพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นค่อนข้างสูง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ควรหาทางช่วยเหลือนักศึกษาโควตาในเรื่องกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการเรียนและการแนะนำด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา โดยอาจจะทำการสำรวจปัญหาให้ชัดเจนหรือนำปัญหาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง เพื่อนักศึกษาโควตาได้เรียนสำเร็จภายในปีประชากรที่มีประสิทธิภาพของประเทศไทยต่อไป

2. สถานบันควรให้ความสำคัญของการແນະແນວ ໂດຍໃຫ້ກາຮັບສັນນຸ້ນໃນທຸກ ຈຳກັດ ສູນຍື່ເນະແນວເພື່ອໃໝ່ມີສັກຢາພະແລງ ແລະ ປະສິທີກາພຶ່ງຂຶ້ນ ໂດຍເລືອກບຸຄລາກຮົມທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາຮອງຈິງ ຈຳກັດເປັນຜູ້ໃຫ້ກາຮັບວິກາරແກ່ນັກສຶກຍາໂຄວາ ແລະ ຕ້ອງເປັນແຫ່ງທີ່ນັກສຶກຍາໂຄວາສາມາຮອ່າໄປຮັບຄໍາປົກຍາໄດ້ຍ່າງໄກລ້ອືດ ຖຸກເຮືອງ ໄນວ່າຈະເປັນເຮືອງ ກາຮັບຮັບ ການສຶກຍາ ອາຊີ່ພ ລັກສູງ ແລະ ເຮືອງກິຈກຽມຕ່າງ ໃປ່ນຕົ້ນ

3. สถานบันควรໃຫ້ກາຮັບສັນນຸ້ນງານຝ່າຍຕ່າງ ໃຫ້ນັກສຶກຍາໄດ້ມີໂອກາສອອກໄປສຶກຟັນ ແລະ ພົບປະສົບກາຮັບຜົນເອກຂຶ້ນເຮັບຮັບ ເພື່ອສາມາຮອນນຳມາປະຢູກຕໍ່ໃຫ້ສອດຄສ້ອງກັນຮ່ວ່າງໜີວິຈິງ ກັບສັກພາກເຮັບຮັບໃນສານັບ ແລະ ຈະສາມາຮອນນ້ອອກໄປໃຫ້ໃນໜີວິຈິງ ໃດ້ ອ່າງດີເມື່ອຈົນການສຶກຍາ

4. ອາຈານຍີ່ທີ່ປົກຍາຄວະໄກລ້ອືດກັບນັກສຶກຍາໂຄວາໃໝ່ນາ ຮົມທີ່ໃຫ້ຄວາມສັນນິກສັນນີ້ ເພື່ອສ້າງຄວາມຄຸ້ນເຄຍ ອົບອຸ່ນໃນດ້ານຈິຕີໃກ່ຕ້ວນັກສຶກຍາ

5. ຖຸກກິຈກຽມທີ່ສານັບຈັດຂຶ້ນ ໂດຍໜ່າຍງານຕ່າງ ທັງປະສານງານກັນອ່າງດີແລະ ມີປະສິທີກາພ ເພື່ອເປັນແບນຍ່າງທີ່ດີແກ່ນັກສຶກຍາໂຄວາ

6. ສານັນທັງໃຫ້ການສຳຄັນຂອງການຈັດກິຈກຽມເສຣີມເພື່ອພ້ານາທັກະທາງສັງຄມ ແລະ ພ້ານາບຸຄລິກຢາພຂອງນັກສຶກຍາທີ່ພິ່ງປະສົງ

7. ສານັນທັງມີສານທີ່ຈຳກັດພັກພ່ອນ ສັນທາການ ແລະ ສັງສຽງໃນໜູ່ນັກສຶກຍາ ເພື່ອພ່ອນຄລາຍແລະ ເສຣີມສ້າງວິຊາກາຮັບຮັບໃຫ້ເໝັ້ນແກ່ງໃນທາງອ້ອມ

8. ຜູ້ບໍລິຫານຝ່າຍຕ່າງ ກວມມີກາຮັບຮັບສັນນຸ້ນກັນເປັນຍ່າງດີ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືອືນ ການອົບຮັບພິເສດຍ ກ່ອນທີ່ນັກສຶກຍາໂຄວາຈະເຂົ້າມາເຮັບຮັບໃນສານັບ

ຂໍ້ເສນອແນະໃນການວິຊຍົງຄ້ອງໄປ

1. ກວມມີການສຶກຍາວິຊຍົງເປັນປົມຫາສູງກາພິຈີນຂອງນັກສຶກຍາໂຄວາຄວບຄຸ້ງກັນໄປດ້ວຍ
2. ກວມມີການສຶກຍາວິຊຍົງເປັນຄວາມສັນພັນຮ່ວ່າງປົມຫາກາຮັບຮັບຕົວແລະ ສູງກາພິຈີນຂອງນັກສຶກຍາໂຄວາ
3. ມີການສຶກຍາພໍອຕິດາມພລສຳເຮົາຂອງນັກສຶກຍາໂຄວາທີ່ຈົນຈາກສານັບແລະ ການປະກອບອາຊີ່ພ

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกปกติ
5. ความมีการศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง : ตำแหน่ง
6. ศึกษาเชิงประเมินโครงการรับนักศึกษาโควตา ด้านวัตถุประสงค์ ภูมิหลังของนักศึกษา วิธีการคัดเลือก การดำเนินการ
7. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่เกี่ยวกับโครงการรับนักศึกษาโควตา
8. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการรับนักศึกษาโควตาของสถาบันราชภัฏ

បរវត្ថុក្រម

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัลยา อนุพัฒน์. การเปลี่ยนเที่ยบอัตราการรายงานตัว อัตราการออกกลางคัน กฎหมายลังทาง การศึกษาเศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือก โดยวิธีรับตรงกับวิธีรวม มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2527 – 2531. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชาบริษัทการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

โภวทิย์ กังสาณันท์. นโยบายสังคมและข้อคิดเกี่ยวกับความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา. วารสารศึกษาแห่งชาติ 21 (ตุลาคม – พฤศจิกายน 2529) : 55 – 66.
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ระดับปริญญาตรี. เชียงใหม่ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2531. (อัծสำเนา)

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ระเบียบการสอบคัดเลือกนักเรียนภาคใต้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยวิธีรับตรง ปีการศึกษา 2533.
สงขลา : กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2533 (อัծสำเนา)

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยวิธีรับตรงประจำปีการศึกษา 2534. ขอนแก่น : กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ระเบียบการสอบคัดเลือกการเข้าศึกษาตามโครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา สำนักอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, (อัծสำเนา)

เจอรัลด์ ฟราย . ตัวบ่งชี้ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางการศึกษาในประเทศไทย.

แปลโดย สภางค์ จันทวนิชและคนอื่น ๆ . วารสารการศึกษาแห่งชาติ 15
(สิงหาคม – กันยายน 2524) : 53 – 70.

คณะกรรมการมาตรฐานคุณภาพระดับชาติ โครงการเพชรในคม. กรุงเทพมหานคร :

คณะกรรมการคุณภาพระดับชาติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร,
ชุตินันท์ อิทธิรัตน . การศึกษาลักษณะนิสิตโครงการพัฒนาคุณภาพชั้นปีที่ จุฬาลงกรณ์ . วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตร์มหามหาบัณฑิต ภาควิชาคุณศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย . จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

ชนิตา รักษ์ผลเมือง . พื้นฐานการศึกษา . กรุงเทพมหานคร ; ภาควิชาสารสนเทศศึกษา คณะกรรมการคุณภาพชั้นปีที่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.

คงใจ กسانติกุล . “การใช้บริการของศูนย์สุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยแวนดอร์บิลท์”
วารสารสมาคมจิตแพทย์ . 29 (มิถุนายน) , 2527.

ทบวงมหาวิทยาลัย . ระเบียบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวง
มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2533 กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองการพิมพ์,
2532.

การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2534.

กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวง
มหาวิทยาลัย 2537 .

ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . เรื่องการรับสมัครและการคัดเลือกผู้มีความสามารถทาง
คุณภาพเด่นเข้าศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ประจำปีการศึกษา
2531, 2532, 2533, 2534 . กรุงเทพมหานคร : กองกลางสำนักอธิการบดี
ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . รับสมัครเข้าเป็นนิสิตแพทย์ศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีการศึกษา 2535. กรุงเทพมหานคร :
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร,
2534 (อัคสันนา)

- การรับสมัครเข้าเป็นนิสิตในโครงการส่งเสริมนักศึกษาชาวชนดีเด่น
ประจำปีการศึกษา 2535. กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตประสานมิตร , 2534 . (อัคสำเนา)
- การรับสมัครเข้าเป็นนิสิตในโครงการส่งเสริมโอกาสการศึกษาต่อ
ของเยาวชนดีเด่นด้านดนตรี ประจำปีการศึกษา 2535. กรุงเทพมหานคร :
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร,
2534. (อัคสำเนา)
- ประไพศรี ตยานันท์. การประเมินโครงการคุรุทายาทของวิทยาลัยครุ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.
- ปัญญา ชีรวิทยาเลิศ. การเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกประเภทโควตาของภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.
- พรรณนิกา วัยเจริญ และ ลักษดา จันทร์สว่างภพ. การคัดเลือกนักเรียนโดยวิธีพิเศษของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534 (อัคสำเนา)
- พจน์ สะเพียรชัย และอมรวิชช์ นาครบรรพ. ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีการคัดเลือกนักศึกษา
กับคุณภาพของนักศึกษาและมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยไทย ทบทวนมหาวิทยาลัย.
(อัคสำเนา)
- โพยม วรรษนศรี. สภากาชาดไทย แห่งชาติกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา.
วารสารการศึกษาแห่งชาติ 5 (มีนาคม - 2514) : หน้า 53 – 67.
- ไพบูลย์ ลิน Laratn. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.
- รังสรรค์ ทิมพันธุ์พงษ์. โอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ
13 (ตุลาคม – พฤศจิกายน 2521) : หน้า 25 – 32

- วิเชียร เกตุสิงห์. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอนคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา” ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยครินทรินท์วิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- วิจิตร ศรีส้าน. หลักสูตรอุดมศึกษา . พระนคร : บริษัทโอดีนสโตร์, 2518.
- วิลาวรรณ อุทัยสาง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- สาธิช จันทร์วนิจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผ่านมาคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามามหาวิทยาลัยและประเภทโควตาพิเศษ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สุชาติ พหลภรณ์ และพกานพันธ์ วุฒิลักษณ์. “การวิจัยการมาตัวตายในสังคมไทย” วารสารสมาคมจิตแพทย์ . 29 (กันยายน) 2527.
- สุวินถ วงศ์วิษิช. เอกสารประกอบการสอนวิชาวิธีทางการวิจัยทางพุติกรรมศาสตร์ (412 621) ปีการศึกษา 2533. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. (อัสดำเนา)
- สุวัชรี อินทร์วิจิตร . การวิเคราะห์โครงสร้างรับนิสิตวิทยาศาสตร์โดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุภาพรรณ โคงธรรมรัตน์. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” รายงานการวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ . ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (เฉพาะโควตาพิเศษ) . กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.

- รายงานการศึกษาไทยปี 2531. กรุงเทพมหานคร : พนนีพับพลิชชิ่ง, 2533.
- รายงานวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2532.
- การสำรวจสภาพการทำงานการศึกษาของประเทศ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท นวัตน์จำกัด, 2526.
- รายงานการวิจัย เรื่องระบบอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี, 2522.
- รายงานสภาพการจัดและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักทะเบียนและประมาณผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. เชียงใหม่ : สำนักทะเบียนและประมาณผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.
- บุพฯ วีระไวยะ และคณะ . รายงานวิจัยเรื่อง การประสานสมพันธ์ระหว่างการศึกษา ระดับน้วยนศึกษาและอาชีวศึกษา กับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภายใต้การจัดทำ แผนระยะยาว ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2532.
- อภิวันท์ วงศ์ข้าหลวง . “ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

រាយកំណើន

- Anastasi , Anne **Psychological Testing.** 2nd ed., London : Macmillan Company , 1961.
- Astin, A.W. "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropouts Among High Aptitude Students." **Journal of Educational Psychology** , 1964
- Astin A.W. **Preventing Students From Dropping Out.** San Francisco : Jossey Bass. 1977.
- Bonney, M.E. "A Study of Constancy of Sociometric Ranks Among College Students Over a two – year Period" in **Sociometry.** V. 18, 1955.
- Carr, James F.,Jr. "The Problem Areas of Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by the Mooney Problem Check List," in **Thesis Abstracts Series.** V 7 , Indiana University, 1956
- Coleman James C., Butcher James N., Carson Robert C. . **Abnormal Psychology and Modern Life** 6th ed. Scott, Foresman and Company , 1980.
- Cope,R.G and Hannah , William . **Revolving College Doors : the Causes and Consequences of Dropping out, Stopping Out, and Transferring.** New York, John Wiley, 1975.
- Crow and Crow . **Adolescent Development and Adjustment** 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1965
- Delph , Donna Jean. "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth Grade Children From Low Incomes **Dissertation Abstract.** 31: 5028, 1971.
- Gronlund,N.E. **Sociometry in the Classroom.** New York, Harper, 1959
- Hilgard, Ernest R. **Introduction to Psychology** 3rd . New York : Burlingame, Harcourt World , Inc., 1962.
- Horowitz, M.J., **Image Formation and Cognition.** 2nd ed. New York : Appleton-Centuryy, 1978.

- Izard. C.E.,**The Face of Emotion** New York : Academic Press, 1973.
- Leonard R. Derogatis Ronald. S. Lipman & Lino Covi, **SCL-90 : An Out Patient Pstient Psychiatric Rating Scale**
- Prescott, D.A. "A Report of Conference on Child Study." In **Education Bulletin**. Faculty of Education Chulalongkorn University, 1961
- Silver, H. **Equal Opportunity in Educatian.** London : Msthuen, 1973.
- Travers, Robert M.W. **Educational Measurement.** New York, The Macmillan Company,1958.
- Wright, Robert J. and Bean Andrew G. "The Influence of Socioeconomic Status on the Predictability of College Performance." **Journal of Educational Measurement** 11 (Winter), 1974.

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

	! สำหรับเจ้า
	! พนักงาน
แบบสอบถาม	!
	!
แบบสอบถามการวิจัยเรื่องปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก	! [] [] []
แบบสอบถามແມ່ນຍອດເປັນ 3 ຊູດ	! 1-4
ชุดที่ 1 สถานภาพของนักศึกษา	!
ก้าวแรก โปรดดีเดร่องหมาย / ลงใน [] หน้าที่ความที่ต้อง	!
กับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	!
1. ชื่อ.....	! [] 5
2. เพศ [] ชาย	!
[] หญิง	! [] 6
3. อายุ.....ปี	! [] 7-8
4. ถูมีล้านาอยู่ในจังหวัด.....	! [] 9-10
5. โปรแกรมวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน	! [] 11-12
[] การศึกษาปฐมวัย	!
[] การศึกษาพิเศษ	!
[] พลศึกษา	!
[] วิทยาศาสตร์ทั่วไป	!
[] คณิตศาสตร์	!
[] ภาษาไทย	!
[] ดนตรีศึกษา	!
[] ภาษาต่างประเทศ	!
[] พัฒนาชุมชน	!

[] บรรณารักษ์ศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	!		
[] นิเทศศาสตร์	!		
[] บริหารธุรกิจ	!		
[] อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	!		
[] เคมี	!		
[] ชีววิทยาประยุกต์	!		
[] วิทยาการคอมพิวเตอร์	!		
[] วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	!		
[] สังคมวิทยา	!		
[] เกษตรศาสตร์	!		
[] วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	!		
[] เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (แขนงเครื่องกล)	!		
[] เทคโนโลยีเชรานมิกส์	!		
6. อาชีพของบิดา		! []	13
[] รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	!		
[] เป็นลูกจ้างเอกชน	!		
[] ทำงานธุรกิจส่วนตัว	!		
[] เป็นเกษตรกร	!		
[] ไม่ประกอบอาชีพ	!		
7. อาชีพของแม่		! []	14
[] รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	!		
[] เป็นลูกจ้างเอกชน	!		
[] ทำงานธุรกิจส่วนตัว	!		
[] เป็นเกษตรกร	!		
[] ไม่ประกอบอาชีพ	!		

8.	รายได้ของครอบครัวหรือผู้ประกอบผลิตภัณฑ์เดือนละ	! 15
	[] ต่ำกว่า 2,000 บาท	!
	[] 2,001 - 5,000 บาท	!
	[] 5,001 - 8,000 บาท	!
	[] 8,001 - 10,000 บาท	!
	[] มากกว่า 10,1001 บาท	!
9.	การศึกษาสูงสุดของบิดา	! 16
	[] ไม่รู้หนังสือ	!
	[] อ่านออกเขียนได้	!
	[] ประถมศึกษา	!
	[] มัธยมศึกษา	!
	[] อนุปริญญาหรือพี่ยนท์	!
	[] ปริญญาตรี	!
	[] ฐานกว่าปริญญาตรี	!
10.	การศึกษาสูงสุดของมารดา	! 17
	[] ไม่รู้หนังสือ	!
	[] อ่านออกเขียนได้	!
	[] ประถมศึกษา	!
	[] มัธยมศึกษา	!
	[] อนุปริญญาหรือพี่ยนท์	!
	[] ปริญญาตรี	!
	[] ฐานกว่าปริญญาตรี	!
11.	ปัจจัยทางทางด้านท่าน	! 18
	[] อายุกินด้วยกัน	!
	[] แยกกันอยู่	!
	[] หย่าร้าง	!
	[] ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดลีบแก่กรรม	!
	[] ลีบแก่กรรมทั้งคู่	!

12. ที่พักอาศัยของท่านในปัจจุบันนี้
||| 19

- หอพัก |
- อพาร์ตเม้นท์ |
- บ้านเดี่ยว |
- วิลล่า |
- บ้านสองชั้น - มารดา |

ເມືອງສົກລະນະ ປຶ້ງທານອຸງນິກຕີໂພາ

! สำหรับ

๑๗๒

1

10

1

11

1.5 1.4 1.3 1.2 1.1 1.0

! ! ! ! ! ! !

๒. วิธีพัฒนามีพองค์ในประเทศไทย

หนังสือที่ได้รับอนุญาตให้พิมพ์โดย..... [] 21

3. ชีวภาพเข้าไม่ได้บังคับคำถึงความ

ພວມພວ..... 22

Digitized by srujanika@gmail.com

ไม้เขียวแหงเทาท่อวร

ພາບແນວໃຈການປະລິດອາຄານຂອງເຮົາຍ ၂

7. រៀបចំការងារនៃក្រសួងពេទ្យដល់ក្រសួងពេទ្យដល់ក្រសួងពេទ្យ

2024 RELEASE UNDER E.O. 14176

Digitized by srujanika@gmail.com

! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! 1

! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !

! ! ! ! ! ! ! !

58. ข้าพเจ้ามีโอกาสสังสรรค์หรือ
ร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อยมาก.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 77
59. ข้าพเจ้ามีโอกาสที่จะทำในสิ่งที่
ต้องการทำบ่อยมาก.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 78
60. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการ ร่วมสังสรรค์
หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมมาก
เกินไป.....!.....!.....!.....!.....! [] 79
61. ข้าพเจ้าเกิดความกระดาษอย่าง
น้ำยามาก.....!.....!.....!.....!.....! [] 80
62. ข้าพเจ้ารู้สึกดีด้วยเมื่ออยู่ต่อหน้า
ผู้อื่น.....!.....!.....!.....!.....! [] 5
63. ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิท
ในสถาบัน.....!.....!.....!.....!.....! [] 6
64. ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ต้อง^{ใช้ผู้อื่นได้มากกว่านี้}
ใช้ผู้อื่นได้มากกว่านี้.....!.....!.....!.....!.....! [] 7
65. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่นิยมของบุคคล
ของผู้อื่นมากกว่านี้.....!.....!.....!.....!.....! [] 8
66. ข้าพเจ้ามักจะ疏忽เรียเพื่อน.....!.....!.....!.....!.....! [] 9
67. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหัวใจห่างที่สุด.....!.....!.....!.....!.....! [] 10
68. ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจได้ง่าย.....!.....!.....!.....!.....! [] 11
69. ข้าพเจ้ามักกลົກນິນາຫຍ້ອງຄູກພຸດລົງ.....!.....!.....!.....!.....! [] 12
70. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคนเข้าตามอย.....!.....!.....!.....!.....! [] 13
71. ข้าพเจ้ากังวลสืบไปว่าจะสร้าง
ความประทับใจได้ดีห่างไร.....!.....!.....!.....!.....! [] 14

	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!
72. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่ดีอย.....	! ! ! ! ! !	! [] 15
73. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนแองเป็นคนไม่มี	.	.
เหตุผล.....	! ! ! ! ! !	! [] 16
74. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องอกเดียง ใจเย็น	.	.
ก็ไปผู้อื่นเปลี่ยน.....	! ! ! ! ! !	! [] 17
75. ข้าพเจ้ามีหัวใจรือขอคิดไม่ได้คิด	.	.
ซึ่งมักจะทำให้ผู้อื่นสะเทือนใจ.....	! ! ! ! ! !	! [] 18
76. ข้าพเจ้าไม่มีใครจะไว้หนักใจด้วยได.....	! ! ! ! !	! [] 19
77. รู้สึกว่าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้า.....	! ! ! ! !	! [] 20
78. ข้าพเจ้ามีความลับมากใจที่จะพูดถึง	.	.
ปัญหาของตนเอง.....	! ! ! ! ! !	! [] 21
79. ข้าพเจ้าทำตามหรือยอมตาม	.	.
ผู้อื่นได้ง่าย.....	! ! ! ! ! !	! [] 22
80. ข้าพเจ้าขาดความสามารถในการ	.	.
เป็นผู้นำ.....	! ! ! ! ! !	! [] 23
81. ข้าพเจ้าอาจringเอจังมากเกินไป.....	! ! ! ! !	! [] 24
82. ข้าพเจ้ามักกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ	.	.
น้อย ๆ	! ! ! ! ! !	! [] 25
83. ข้าพเจ้าหวาดหวั่น ตื่นตกใจง่าย	! ! ! ! ! !	! [] 26
84. ข้าพเจ้ามักเครียดอยู่เสมอ.....	! ! ! ! ! !	! [] 27
85. ข้าพเจ้าอารมณ์เครียดอยู่มาก.....	! ! ! ! ! !	! [] 28
86. ข้าพเจ้าประสบความล้มเหลว	.	.
ในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ.....	! ! ! ! ! !	! [] 29
87. ข้าพเจ้าห้อมเหล็กมาก.....	! ! ! ! ! !	! [] 30

!	!	!	!	!	!	!	!
! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!	!	!	!	!	!	!
!	!	!	!	!	!	!	!

88. ข้าพเจ้าฯ างครั้งคิดว่าเห็น
ไม่น่าจะเกิดมาเลย.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 31
89. ข้าพเจ้าไม่มีความสุขเป็น
ส่วนใหญ่.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 32
90. ข้าพเจ้ามักใจกลอย.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 33
91. ข้าพเจ้ามีส่วนเสีย เช่น จี้ดีม
หรือสะเพร่าหรือภัยกร้าน.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 34
92. ข้าพเจ้าอารมณ์เสียได้ง่าย.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 35
93. ข้าพเจ้าไม่จริงจังกับอะไร
มากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 36
94. ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำผิด.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 37
95. ข้าพเจ้าตัดสินใจตอนองไม่
ค่อยได.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 38
96. ข้าพเจ้าขาดความเชื่อมั่นในตนเอง.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 39
97. ข้าพเจ้าไม่สามารถถีมเรื่องที่
ทำให้ไม่สบายใจได.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 40
98. ข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัวมาก.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 41
99. ข้าพเจ้าไม่รบกวนใจที่บ้างครั้ง
คิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 42
100. ข้าพเจ้าคิดอย่างจะม่าตัวตาย.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 43
101. ข้าพเจ้าไม่นัดกับเพื่อนต่างเพศ
น้อยมาก.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 44
102. ข้าพเจ้าไม่ชอบใครพอยที่จะมีนัดได.....!.....!.....!.....!.....! [] 45

! 1 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! 1 !

! 1 1 1 1 1 1 1 !

103. ข้าพเจ้ายังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรจะ
จริงซังกับเพื่อนต่างเพศที่คบอยู่ใน
ขณะนี้หรือไม่.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 46
104. ข้าพเข้าขอบเพื่อนต่างเพศที่ทาง
ก้านไม่ยอมรับ.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 47
105. ข้าพเข้ากลัวจะถูกละเมิดคนรัก.....!.....!.....!.....!.....! [] 48
106. ข้าพเข้ารักคนที่เขาไม่รักเรา.....!.....!.....!.....!.....! [] 49
107. ข้าพเข้าเก็บกดในเรื่องเพศมาก
เกินไป.....!.....!.....!.....!.....! [] 50
108. ข้าพเข้าถัวการพบปะใกล้ชิดกับ
เพศตรงข้าม.....!.....!.....!.....!.....! [] 51
109. ข้าพเข้าถัวการหาญที่เหมาะสม
ไม่ได.....!.....!.....!.....!.....! [] 52
110. ข้าพเจ้ากำลังมีความรัก.....!.....!.....!.....!.....! [] 53
111. ข้าพเข้ารักอยู่กับคนที่จะแต่งงาน
ด้วยไม่ได.....!.....!.....!.....!.....! [] 54
112. ข้าพเข้ากังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์.....!.....!.....!.....! [] 55
113. ข้าพเข้ามีความต้องการทางเพศและ
ไม่ได้รับการตอบสนอง.....!.....!.....!.....!.....! [] 56
114. ข้าพเข้าไม่แน่ใจว่าจะสนิทสนมกับ
เพื่อนต่างเพศได้แค่ไหน.....!.....!.....!.....!.....! [] 57
115. ข้าพเจ้าผิดหวังในความรัก.....!.....!.....!.....!.....! [] 58
116. ข้าพเข้ามีปัญหาเก็บเพื่อนหญิง.....!.....!.....!.....!.....! [] 59
117. ข้าพเข้ามีปัญหาถ้าแพ้คุณชาย.....!.....!.....!.....!.....! [] 60

—————
 ! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !
 ! ! ! ! ! ! ! !

134. ข้าพเจ้ามีความเห็นใจด้วยหรือไม่
 โดยเดียวกับบุคคลมาตรา.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 77
135. มีความคาดหวังในตัวข้าพเจ้า
 มากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 78
136. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องรับผิดชอบ
 ทางงานมากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 79
137. มีความคาดหวังให้กับข้าพเจ้า
 มากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 80
138. ข้าพเจ้าต้องการความรัก
 ความเข้าใจ.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 5
139. ข้าพเจ้าต้องการเสริมภาพมากกว่านี้.....!.....!.....!.....!.....! [] 6
140. ข้าพเจ้ายากมีภูมิ หลังกรอบครัว
 ต่างจากที่เป็นอยู่.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 7
141. ข้าพเจ้าไม่ชอบพืชกรรมทางศาสนา.....!.....!.....!.....!.....! [] 8
142. ข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ขัดกันหลัก
 ศาสนาของคน.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 9
143. ข้าพเจ้าหมดความศรัทธาใน
 ศาสนาที่เคยศึกษา.....!.....!.....!.....!.....! [] 10
144. ข้าพเจ้าสงสัยในคุณค่าของการ
 ความนต์และกราบไหว้.....!.....!.....!.....!.....! [] 11
145. ข้าพเจ้านับถือศาสนาที่แตกต่าง
 จากกรอบครัว.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 12
146. ข้าพเจ้ามองไม่เห็นความสัมพันธ์
 ระหว่างศาสนา กับ เรื่องตัว.....!.....!.....!.....!.....! [] 13

!	1
! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!
! ! ! ! ! !	!

147. หลักทางวิทยาศาสตร์สำคัญทางหลักทาง

ศาสตราที่ยังถือของข้าพเจ้า.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 14

148. ข้าพเจ้าต้องการมีปรัชญาชีวิต.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 15

149. มีความคิดของข้าพเจ้ามีความคิด

ถ้าหลัง.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 16

150. ข้าพเจ้าเดือดร้อนรำคาญใจที่เห็น

คนอื่น ๆ ไม่มีความเชื่อในศาสนา.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 17

151. ข้าพเจ้ารักยกับคนต่างศาสนา

หรือต่างเชื้อชาติ.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 18

152. ข้าพเจ้าต้องการเวลาปฏิบัติกิจ

ทางศาสนามากกว่านี้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 19

153. ข้าพเจ้าต้องการเข้าใจหลักธรรม

ทางศาสนามากกว่านี้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 20

154. ข้าพเจ้ารู้สึกห่างเหินกับศาสนา

มากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 21

155. ข้าพเจ้าสับสนในปัญหาด้านศีลธรรม

จรรยาบรรณประการ.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 22

156. ข้าพเจ้าไม่สามารถแก้ไขสัญญี่

ไม่คิดได้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 23

157. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกผิด.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 24

158. ข้าพเจ้าไม่สามารถเลี่มความผิด

ที่เคยทำไว้ได้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....! [] 25

159. ข้าพเจ้ายอมแพ้ต่อสิ่งที่ส่อตาส่อใจ

ได้จำกัดความดูด拽ไม่ค่อยได้.....!.....!.....!.....!.....! [] 26

! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !

! ! ! ! ! ! ! !

160. واجبครั้งๆ ข้าพเจ้าต้องแสดงออกใน
สิ่งที่ไม่ใช่ตัวจริงของข้าพเจ้า.....!....!....!....!....!....!....! [] 27
161. ข้าพเจ้าไม่ทราบถึงวิธีเรียนที่มี
ประสิทธิภาพ.....!....!....!....!....!....!....! [] 28
162. ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้ได้
ค่อนข้างมาก.....!....!....!....!....!....!....! [] 29
163. ข้าพเจ้าไม่เคยวางแผนการเรียน
หรือการทำงานใด ๆ ล่วงหน้า
หรือวางแผนได้ไม่ดี.....!....!....!....!....!....! [] 30
164. ข้าพเจ้ามีพื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา.....!....!....!....!....!....! [] 31
165. ข้าพเจ้ามีความรู้พื้นฐานและฝึก
ศรีษะจากชั้นมัธยม ไม่พอ.....!....!....!....!....!....! [] 32
166. ข้าพเจ้าเรียนไม่เก่ง ได้คะแนนต่ำ.....!....!....!....!....!....! [] 33
167. ข้าพเจ้าเขียนบรรยายไม่เก่ง.....!....!....!....!....!....! [] 34
168. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือได้ช้า.....!....!....!....!....!....! [] 35
169. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือ
หรือศึกษาด้านควันเพียงพอ.....!....!....!....!....!....! [] 36
170. ข้าพเจ้าสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นัก
เห็นใจจากการเรียนเป็นส่วนใหญ่.....!....!....!....!....!....! [] 37
171. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการทำ
รายงานหรือรายงานหน้าชั้น.....!....!....!....!....!....! [] 38
172. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการจดจำ
บรรยายหรือทำโน๊ตย่อ.....!....!....!....!....!....! [] 39
173. ข้าพเจ้าไม่เคยทำงานเสร็จทัน

	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	! ! ! ! ! ! !	! ! !
174. ข้าพเจ้าไม่สนใจคืนครัวอ่านหนังสือ	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 40
เรียนอย่างแท้จริง.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 41
175. ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นออกมานะ			
เป็นคำพูดให้ดีมาก.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 42
176. ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดภาระในชั้น.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 43
177. ข้าพเจ้าทำความเข้าใจในทฤษฎีหรือ			
ความคิดเชิงนามธรรมได้ช้า.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 44
178. ข้าพเจ้ากลัวความลับเหลว			
กลัวการสอนตก.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 45
179. ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการสอบ.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 46
180. ข้าพเจ้าไม่ถอดรหัสหรือสนับสนุนใน			
สาขาวิชาที่เรียนอยู่อย่างแท้จริง.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 47
181. ข้าพเจ้าต้องการออกไปประกอบ			
อาชีพแต่งไม่ได้.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 48
182. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเลือกวิชาเอก			
ได้เหมาะสมหรือไม่.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 49
183. มีความร daraไม่เห็นด้วยกับวิชาแยก			
ที่ข้าพเจ้าเลือก.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 50
184. เป้าหมายของข้าพเจ้าในการเรียน			
ในสถาบันราชภัฏยังไม่ชัดเจน.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 51
185. ข้าพเจ้าสงสัยในคุณค่าของ			
ปริญญาบัตร.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 52
186. ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนในสาข			
วิชาที่ต้องการได้.....	! ! ! ! ! !	! ! !	! [] 53

		! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !
187.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชา	
	ที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง.....!	! [] 54
188.	ข้าพเจ้าสงสัยว่าสถานบันราชนักกูจ	
	ฝึกฝนให้ออกไปทำงานได้ดีหรือไม่.....!	! [] 55
189.	ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะประสบความ	
	สำเร็จในชีวิตหรือไม่.....!	! [] 56
190.	ข้าพเจ้าซึ้งไม่เน้นใจว่าตนเอง	
	ต้องการอะไรอย่างแท้จริง.....!	! [] 57
191.	ข้าพเจ้าสงสัยว่าอาชีพกับการ	
	แต่งงานจะไปด้วยกันได้หรือไม่.....!	! [] 58
192.	ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะออกไป	
	ประกอบอาชีพตามที่เรียนมาหรือไม่.....!	! [] 59
193.	ข้าพเจ้าไม่เน้นใจว่าค่านิยมต่อไป	
	จะคุ้มค่าหรือไม่.....!	! [] 60
194.	ข้าพเจ้าอุตสาหะรับว่าตนของมี	
	ความสามารถในการอาชีพได้ดีข้าง.....!	! [] 61
195.	ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะได้ทำงานตาม	
	สาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่.....!	! [] 62
196.	ข้าพเจ้าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือก	
	วิชาเรียน.....!	! [] 63
197.	ข้าพเจ้าไม่ปัญหาในการเลือกวิชาที่จะ	
	ศรีษะไปใช้ในการทำงาน.....!	! [] 64
198.	ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนจบ	
!	! [] 65
199.	ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและ	

	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!
	! ! ! ! ! !	!
213. หัวเรียนมีจำนวนนักศึกษามากเกินไป.....!	! ! ! ! ! !	! [] 80
214. นางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป.....!	! ! ! ! ! !	! [] 5
215. อาจารย์เน้นหนักในทฤษฎีและหลัก วิชาการมากเกินไป.....!	! ! ! ! ! !	! [] 6
216. วิชาที่จัดให้เรียนส่วนใหญ่เหมือน ในโรงเรียนมัธยม.....!	! ! ! ! ! !	! [] 7
217. สถาบันราชภัฏมีกฏข้อบังคับมาก เกินไป.....!	! ! ! ! ! !	! [] 8
218. การใช้คำแนะนำและการสอนของ อาจารย์ไม่มุ่งมั่น.....!	! ! ! ! ! !	! [] 9
219. กิจกรรมของสถาบันราชภัฏขาด การประสานงานที่ดี.....!	! ! ! ! ! !	! [] 10
220. สถาบันราชภัฏขาดสถานที่ หรือ อุปกรณ์เพื่อการผักผ่อน และ พัฒนาการ.....!	! ! ! ! ! !	! [] 112

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นาง ฉลีรัตน์ จันทร์เชื้อ
วันเดือนปีเกิด	21 ตุลาคม 2497
วุฒิการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519 - ศึกษาศาสตร์มหाबัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2528 - Certificate of Tourism Management Course for Overseas Students, The Travel Training Centre, Sydney Australia 2530
สถานที่ทำงาน	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก